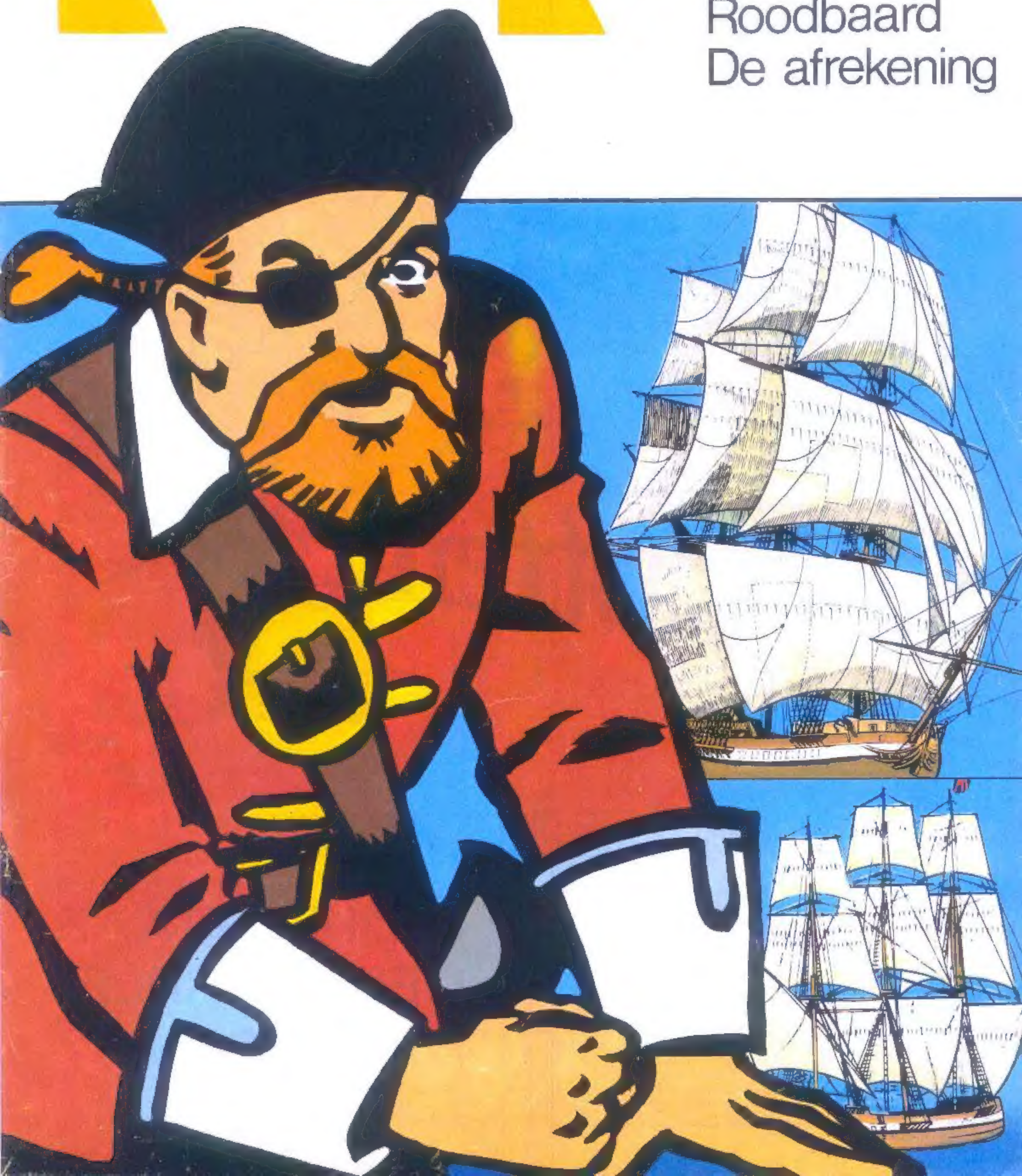
STRIPWEEKBLAD

pep

nr.8 * 13 / 19 februari 1971
prijs 60 cent

NIEUW!
Roodbaard
De afrekening

Deze week:

Schotten

HOOFDREDACTEUR:
Hetty Hagebeuk
REDACTIE:
Jan van Gelderen
Myrian Gianotten
Karel Kersten
Teus Verwey
Jan de Rooij
Rita Homan
Maarten Boom
Marianne de Kruyff
Marijke Scholten
Hans Keeris

pep

is een uitgave van
DE GEILLUSTREERDE
PERS N.V.
Stadhouderskade 85
Amsterdam.
Postbus 497.

Volgende week:

PRIJSWIJZIGING

Door alom gestegen kosten is een kleine prijsverhoging voor PEP noodzakelijk geworden. Met ingang van het volgende nummer zullen zowel abonnees als losse nummerkopers een stuiver meer gaan betalen. De prijzen worden daardoor 55 cent voor abonnees en 65 cent voor losse-nummerkopers. Deze prijzen zijn nog steeds laag voor het dikste stripblad van Nederland en wij nemen aan dat onze lezers begrip hebben voor deze geringe prijsverhoging.

JAN COTTAAR
DEEP PURPLE
DE LAPPEN

Post voor Pep postbus 497, Amsterdam

Meisjes

Uw blad vind ik geweldig, maar ik ben ook van mening dat Dan Teal eruit moet. Waarom komt er niets in voor meisjes? Plaatst u dan tenminste meer van Engelbert en bijvoorbeeld iets van de Smurfjes.

Bea Noyen, Nuenen

Er wordt elke week in Donald Duck en Margriet gesmurft.

Joe

Ik vind jullie blad heel erg goed, maar zouden jullie niet eens een uithaler van Joe Cocker in Pep kunnen zetten met gegevens van zijn eerste L.P.? Als u aan mijn verzoek wilt voldoen, graag!

Kees-Jan Hundling, Amstelveen

Nooit van die jongen gehoord.

Toenga

Vorig jaar heb ik al in een schrijven gevraagd wanneer Toenga terugkwam. Het antwoord was: Het zal nog wel een tijdje duren. Maar dat was ruim een jaar geleden en nog steeds heeft Toenga niet in Pep gestaan!!! En wanneer komt Agent 327 terug?

Seppie van de Voort, Bilthoven

Als Toenga er binnen een maand niet in staat, eten we een complete mammoet op.

Kinderachtig

Ik kom even terug op het briefje van Jan Vas. Hij beweert dat Cocco Bill kinderachtig is. Als dat zo is dan is de hele Pep kinderachtig, want Cocco Bill is een van de beste stripverhalen in Pep. En verder zou ik graag een reportage over de popgroep Deep Purple willen. Zou dat misschien kunnen?

Wouter Duiverman, Lekkerkerk

Ook aan Deep Purple helpen wij u.

Pepplaten

Allereerst bedank ik u voor de Pepplaten. Zelfs de onderwijzers zijn er gek op. Er hangt er zelfs één (van de Gladiatoren) aan de wand. De stripverhalen Goodbye, Ringers, Asterix, Toenga e.a. vind ik erg mooi. Maar nu vraag ik of u een Pepplaat van de Aya Sophia, één van de twee grote moskeeën in Istanboel, wil plaatsen, want onze onderwijzeres zou zo graag een plaat daarover willen hebben. Alvast hartelijk bedankt.

Sjaak Schipper, Wervershoof

Goed idee.

Geduld

Die goeie oude Pep. Wat heb je me weer blij gemaakt met dat artikeltje over Jefferson Airplane in Pep 51. Alleen vond ik ze zo zielig op de foto's staan. O ja, u had er volgens mij beter aan gedaan die uithaler van die voetballers weg te laten, want nu moeten alle jongens ook hùn voetbalster in Pep hebben.

Lilian Postma, Haarlem

En als die jongens even wat geduld willen hebben, komen die voetbalsterren er ook in.

Oude knarren

Dag, meneer de Pep. Wilt u Rinus Wilms wat vaker naar het automobielmuseum sturen om foto's te maken van oude auto's, ja? Want ik spaar ze en hang ze op in mijn slaapkamer. Doet u het?

Arie Willemsen, Ede

Rinus rent, vliegt en draaft.

Virus

Ik vind het Pepverhaal Dan Teal goed. Maar ik snap één ding niet: in Pep 50 bladzijde 10 ontmoet Dan een man, Vergielje genaamd, die niet door het virus is aangetast. Hoe kan dat? Verder heb ik niets op Pep aan te merken. Ga zo door!!!

L. Haveman, Papendrecht

Het zal duidelijk worden dat alleen zeer bijzondere mensen voor de maanziekte zijn gespaard.

Bee-Gees

Pep is mieters, blitz, steengoed, en ga zo maar door met loftuitingen. Ik kan niet zonder Pep. Alle onderwerpen, strips, enz., passen zeer goed bij Pep. Alleen... waarom staat er nou nooit een stuk (als van J. Airplane, „Hearts of Soul", Traffic — helemaal uit de tijd) van de Bee-Gees in Pep?? Zo'n mieterse groep zoals Pep zelf is! Ik zou dit echt wel zeer op prijs stellen.

I. Berzenczei, Amsterdam

Maar meneer, dat hebben we toch allang gehad!

OPLOSSING PUZZEL PEP 7

Toen Roodhart tijdens een veldslag
in alles en iedereen geweld zag,
kneep hij onvervaard een hond in zijn staart,
waardoor-ie zichzelf als een held zag.

INHOUD

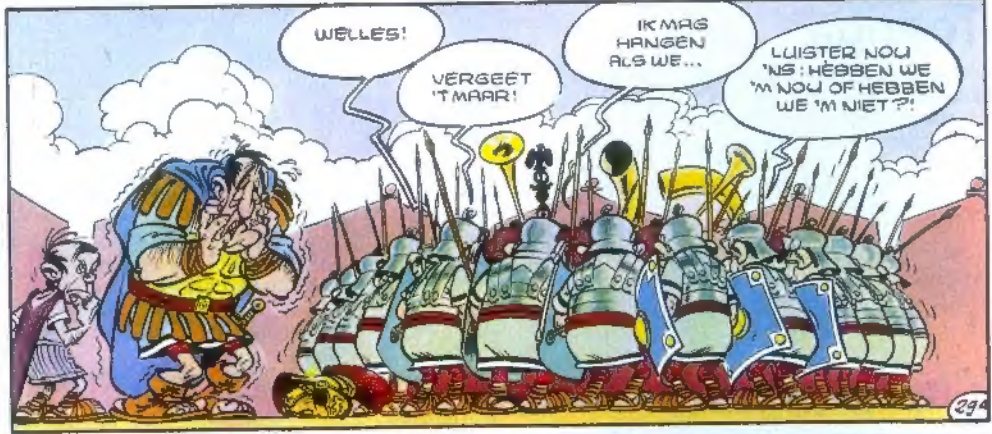
PEP. Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam, Postbus 497. **Abonnementsprijs** voor Nederland 50 cent per week of f 6,50 per 13 nummers; voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. Losse nummers 60 cent. **Telefoonnummer** voor vragen en mededelingen van abonnees: 020-729785. **Girobetaling:** Indien u het blad per post onder adresband ontvangt, op postgirorekening 330021 van Pep, Amsterdam, bij voorkeur door middel van de stortings/overschrijvingskaart die u wordt toegezonden. **Adresverandering** drie weken tevoren opgeven met vermelding van het oude en nieuwe adres en wijze van ontvangst (post of wederverkoper) aan Pep, afd. abonnementen, postbus 497, A'dam. **Attentie:** zonder schriftelijke toestemming van de uitgeefster is het verboden dit blad op te nemen in of ter beschikking te stellen van een leesportefeuille. **Agence for Canada:** Dutch Magazine and Book Import Cy., Whitby.

Asterix en

TEKST: GOSCINNY
TEKENINGEN: UDERZO
VERTALING: MYRIAN GIANOTTEN

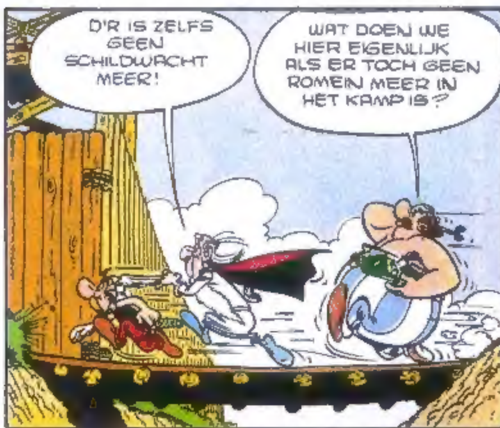

DE INTRIGANT

Asterix, Obelix en Panoramix hebben hun dorp verlaten en de Romeinen maken van de gelegenheid gebruik een aanval te beramen...

Dargaud S. A. 1969

WORDT VERVOLGD

Erwin

DOOR:
HANS G.
KRESSE

DE

GEWELDENAAR

Ingrid en Twicc, op de vlucht voor de Saksers en de Picten, slagen erin Morgan in een greppel te verbergen. Op dat moment...

WORDT VERVOLGD

DAN TEAL

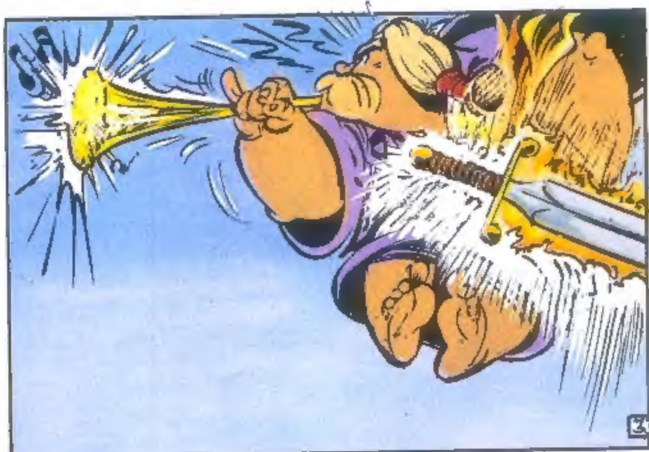
TEKENINGEN: JOHNN BAKKER
SCENARIO: GEO STAAD

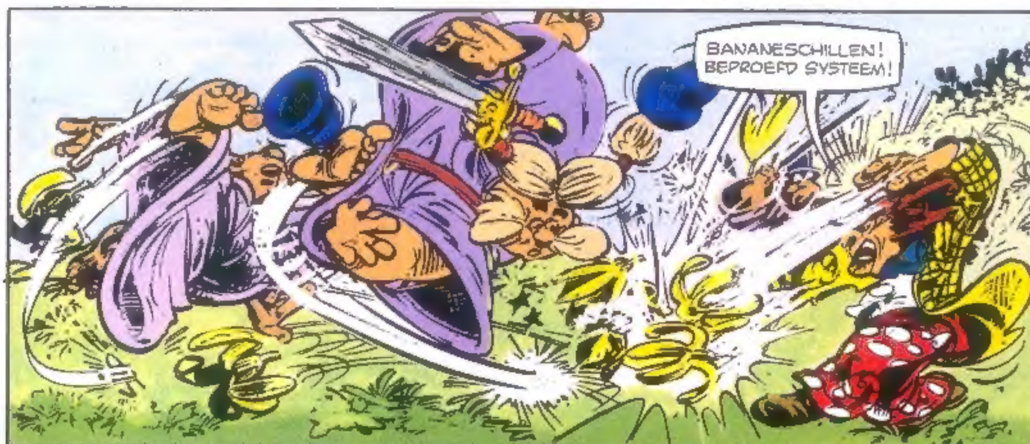

IK HEB ARRESTANTEN !

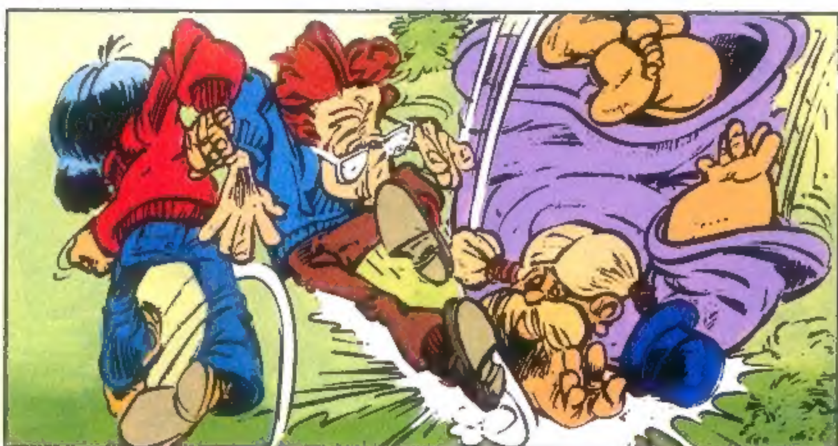
JE HEBT ONS NOG NIET . . .

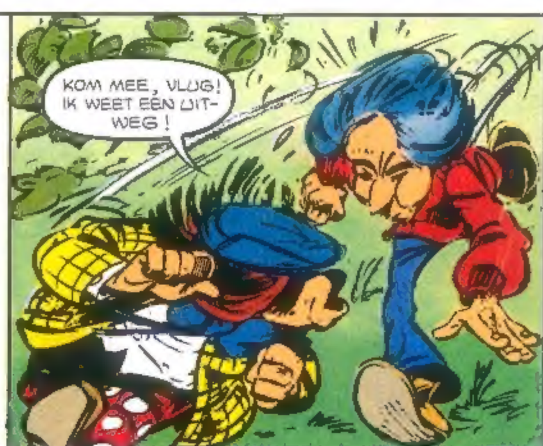
en HET MAANVIRUS

In de geheimzinnige tuin lopen Dan Teal en Vergielje de vreemdste figuren tegen het lijf. Wanneer ze willen picknicken...

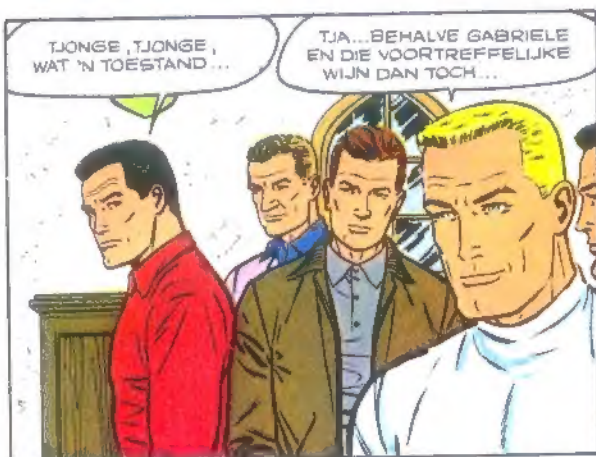

WORDT VERVOLGD

MICHEL VAILLANT

DOOR JEAN GRATON

de

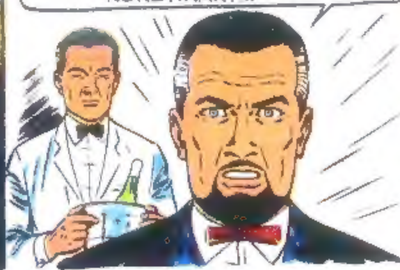

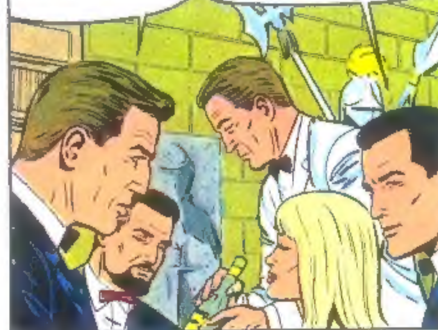

IEDEREEN GAAT VROEG NAAR BED, DIE AVOND. MICHEL KAN DE SLAAP NIET VATTEN. HIJ HEEFT EERST NOG WAT GELEZEN IN "DE GESCHIEDENIS VAN KÖNIGSFELD", MAAR Z'N GEDACHTEN ZIJN ER NIET BIJ. NATUURLIJK HOUDEN DE RAADSELACHTIGE VERDWIJNINGEN HEM BEZIG. HIJ VRAAGT ZICH AF WAT HIJ KAN DOEN, MAAR DAT IS WEINIG. ER IS GEEN ENKEL SPOOR.

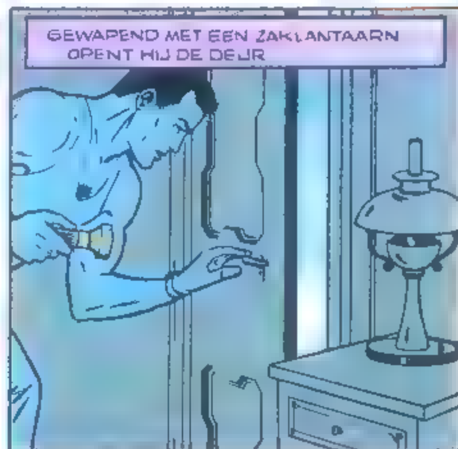

ridders van Königsfeld

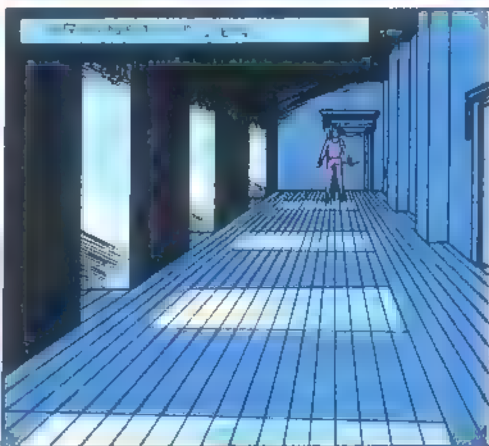
Naar aanleiding van het verdwijnen van Olaf en Karel stelt de politie een onderzoek in op het kasteel. Zonder resultaat.

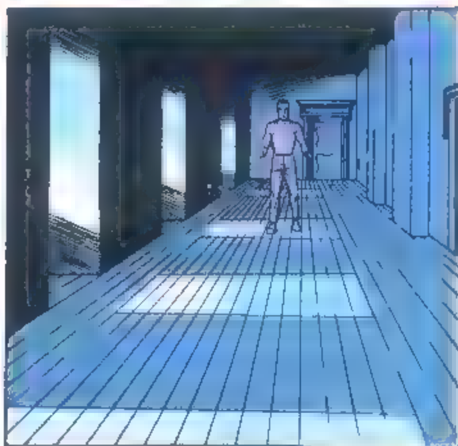

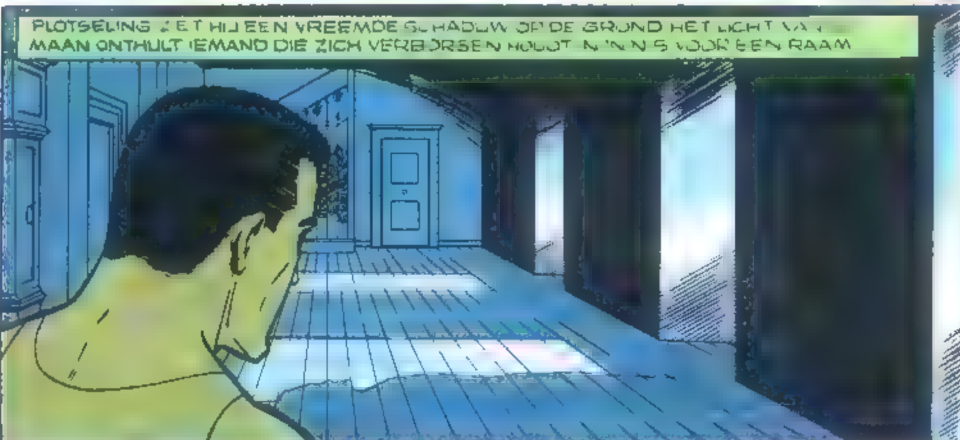

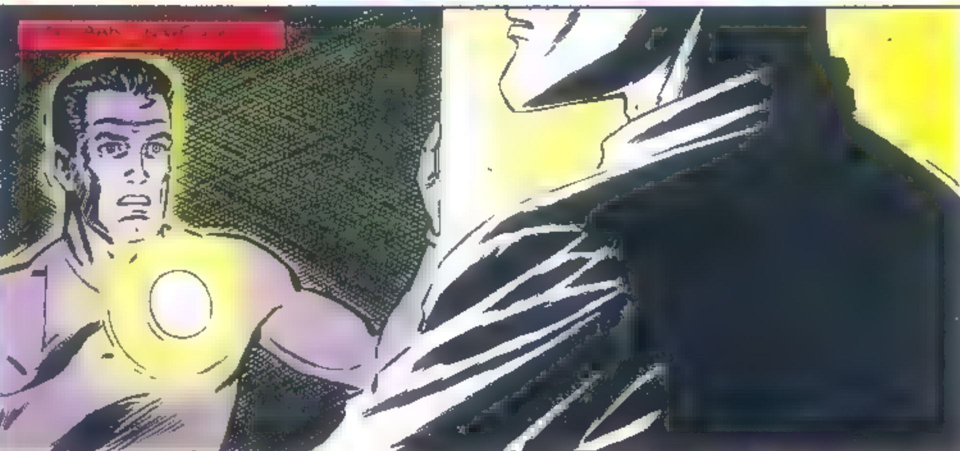

WORDT VERVOLGD

HIGHLAND GAMES

kilts en kracht

tekst Karel Kersten

Schotten? Dat zijn een soort van Britten. Ze staan bekend om hun zuinigheid (zo van: „In Edinburgh rijdt 'n taxi tegen boom. Alle veertig inzittenden gewond") en ze dragen verkennerskousen, 'n baret met 'n flos en rokken (Schotse ruit). O ja, ze maken ook muziek, op 'n doedelzak. En Schotland? Dat ligt boven Engeland, er zijn bergen en onpeilbare meren, waarvan Loch Ness (met het monster) wereldberoemd is. Het is er mistig en somber, Schotland is een naargeestig land. Dr. Finlay beleeft er zijn avonturen, weetjewel, Memorandum van een dokter, en Schotland is beroemd om zijn whisky. Er wonen niet zoveel mensen en in de Hooglanden houden ze schapen, daar kennen we de Collie of Schotse herder van.

Hebben we het bij het rechte eind als dit zo'n beetje jouw kennis omtrent Schotland is? Hebben we het ook goed dat je van dit land, min of meer omgeven met een waas van geheimzinnigheid, best wat meer zou willen weten? Ja? Welnu, wat let je om erover te lezen. Schotland is namelijk een buitengewoon interessant land, erg mooi bovendien en dat de mensen die er wonen zo zuinig zijn is een fabeltje van het soort dat Nederlanders op klompen klepperen. Ook lopen ze niet in kniekousen en rok, behalve dan bij bepaalde gelegenheden, manifestaties waarin het Schotzijn een rol speelt. Bij bedoelde gelegenheden wordt er ook op de doedelzak geblazen en — wat waar is, is waar — die dingen produceren inderdaad een afgrijselijk geluid. Maar Schots is het wel!

Een van de manifestaties waarin de Schot helemaal Schot is, even folkloristisch als bedwelmd door nationale gevoelens en trots, zijn de Highland Gatherings of Highland Games, de Hoogland Spelen. Daar trekken de Schotten heen, jawel, gekleed in kilt (rok) en floskousen. Daar klinkt de muziek van de doedelzak van het ochtendkrieken tot het slapengaan. Daar voelen deelnemers en toeschouwers zich bepaald geen „soort van Britten", maar volbloedige Schotten. Over deze Highland Games nu, deze typische mengelmoes van sport en folklore, willen we graag vertellen.

De oorsprong van de Highland Games ligt in zo een duister verleden dat op geen eeuw na valt te vertellen wanneer de mannen van de Hooglanden voor het eerst bijeenkwamen om zich te meten in het dansen en het spelen op de doedelzak en om elkaar te bekampen in krachtsporten en op verschillende loopnummers. Slechts het ontstaan van het heuvelracen, nog altijd een populaire bezigheid in Brittannië en aanvankelijk onderdeel van het programma tijdens de Highland Games, kunnen we met vrij grote nauwkeurigheid plaatsen in de 11e eeuw, toen koning Malcolm Canmore over de Schotse Hooglanden

regeerde. Vorst Canmore verbleef in zijn jachthuis Kindrochit in Braemar, waar hij door koeriers op de hoogte werd gehouden van de gebeurtenissen in den lande. Malcolm echter ergerde zich groen en geel aan de traagheid van zijn boodschappers en hij organiseerde een wedstrijd waarin zijn koeriers 'n proeve van hun uithoudingsvermogen en snelheid konden geven. Dat zouden, volgens de overlevering, de allereerste georganiseerde Highland Games zijn geweest. een wedren naar de top van de nabij Braemar gelegen heuvel Craig Choinich. De beroemdste Highland Games worden ook heden ten dage nog gehouden in datzelfde Braemar.
Ook een van de bekendste Highland-dansen zou een „uitvinding" van koning Malcolm Canmore zijn: na een succesvolle veldslag kruiste Canmore zijn zwaard over dat van een tegenstander en onder het uiten van vreugdekreten sprong hij erover en eromheen. dat was de eerste Ghillie Calum, het Keltische woord voor zwaarddans. Van meer

recente datum is de Seann Truibhas, wat „oude broeken" betekent. In 1746 verbood de Engelse regering het dragen van kilts, op straffe van zes maanden cel bij een eerste overtreding of van zeven jaar verbanning bij herhaling van het delict. Dus moest de Hooglander de broek aan, of hij wilde of niet. In de Seann Truibhas-dans uit hij zijn afkeer van dit kledingstuk.

Spectaculairder dan het dansen (overigens een mannenaangelegenheid) zijn de onderdelen van de Games waar het op kracht en behendigheid aankomt: het boomwerpen (foto midden). steengooien (foto links), hamergooien, worstelen, gewichtswerpen (foto rechts) en enkele sporten die ons wellicht wat kinderachtig aandoen, maar door de Schotten even serieus als fanatiek beoefend worden, zoals kussengevechten en hindernislopen.
Van de meeste zware atletieknummers is het ontstaan bekend. Het boomgooien (tossing the caber) wordt al in zestiende eeuwse geschriften genoemd, onder andere in een verhaal over een poging van Hendrik VIII de boom te werpen. Het werd op de spelen geïntroduceerd door houthakkers, die omgehakte bomen zover mogelijk in de riviertjes wierpen, waar het water het diepst was en het snelst stroomde, zodat de bomen het gemakkelijkst naar hun plaats van bestemming dreven.
Jarenlang was het steengooien (putting the stone) het populairste onderdeel van de Games om de simpele reden dat stenen niets kosten, zodat iedereen in de gelegenheid was ermee te oefenen. Attractiever als schouwspel dan het steengooien is het hamergooien (throwing the hammer), oorspronkelijk als tijdverdrijf beoefend door smidsknechten, later een permanent programmapunt van de Games geworden. Bij het gewichtswerpen (throwing the weight) tenslotte gaat het erom het gewicht zo ver, maar ook zo hoog mogelijk te werpen.
De Highland Games worden gedurende iedere zomer in bijna alle stadjes en dorpen van de Hooglanden gehouden. Mocht je deze of een volgende vakantie in Schotland gaan doorbrengen, ga dan kijken. Onthou maar vast dat de beroemdste Highland Games gehouden worden in Braemar, Dunoon, Strathdon en Aboyne.

IZNOGOEDH

TEKST: GOSCINNY
TEKENINGEN: TABARY

in

AAN HET BEGIN VAN DE ZOMER MAAKT HET GEHELE KALIFAAT ZICH OP OM MET VAKANTIE TE GAAN. DE NOMADEN UIT DE WOESTIJN ZIJN DE EERSTEN DIE NAAR DE KUST TREKKEN ...

HEUS, 'T IS ECHT LEUK OP HET STRAND. JE KAN ER LEKKER IN 'T ZAND SPELEN EN WE GAAN ER NOG KAMPEREN OOK!

WELDRA ZIJN DE WEGEN OVERVOL MET UITGELATEN VAKANTIEGANGERS ..

SCHIET 'NS OP, SUKKELAAR

WEG JIJ, MET DIE UITGEGROEIDE KOE!

TROMPETTER NIET ZO"

M'N OLIFANT MAG ER DAN SULLIG UITZIEN, MAAR HIJ VERGEET NIETS"

DE K.L.T. (KALIFAATSE LUCHTVAART TAPIJTEN) HEEFT Z'N VLUCHTEN UITGEBREID..

IEDEREEN IS OP WEG: FAKIRS...

EN WEET JE WAT ZO HEERLIJK IS AAN ZEE? ER ZIJN ZEE-EGELS!

DAN KUNNEN WE FIJN STRANDWANDELINGEN MAKEN!

MAGIERS EN WIJZEN...

ZIEZO! ER MOET PAAL EN PERK GESTELD WORDEN AAN HET OPTREDEN VAN DIE AGENTEN!

TJA ..

ZEE

ZELFS DE SLAVEN HEBBEN VRIJ...

WAT ZOU ER DIT JAAR TE DOEN ZIJN AAN DE KUST?

'N KETEN VAN VERRASSINGEN!

ALS WE ONS MAAR NIKS OP DE HALS HALEN!

IN 'N PAAR DAGEN IS BAGDAD STIL EN VERLATEN . OF LIEVER, BIJNA...

WEGENS VAKANTIE GESLOTEN

OH, WAS IK MAAR KALIEF IN PLAATS VAN DE KALIEF!

1

OASE AAN ZEE

EN JAWEL, HET IS DE VEILE GROOT-VIZIER IZNOGOEDH, GEWENTELD IN DIEPE OVERPEINZING...
BAAS, ALS U NOU 'NS MET VAKANTIE GING IN PLAATS VAN U ZICH ZO OP TE WINDEN...

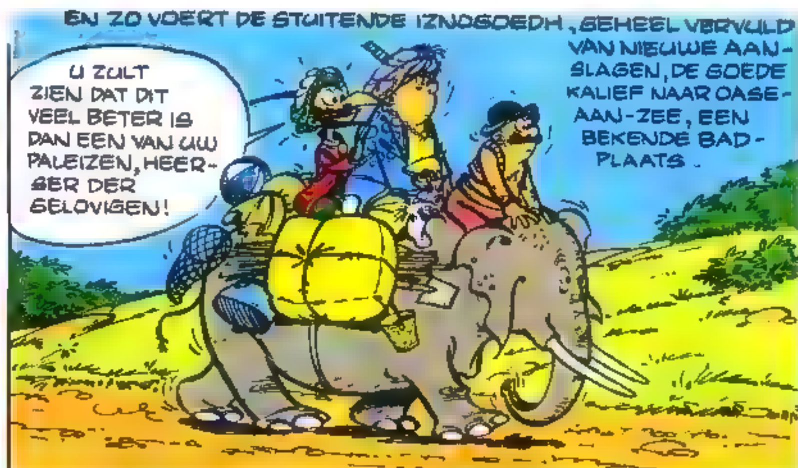

VAKANTIE! WAT EEN VOORTREFFELIJK IDEE!

OP VAKANTIE KAN ER VAN ALLES GEBEUREN.. VERDRINKING... ZONNESTEEK.. HAAIEN.. VLOED.. IK GA DE KALIEF UITNODIGEN!!
MAAR BAAS, DAT IS NIET PRECIES WAT IK...

O, HEERSER DER GELOVIGEN, HET SCHOKKENDE MODERNE LEVEN MOET U WEL HAAST UITGEPUT HEBBEN. U HEEFT VAKANTIE NODIG!
JA, M'N BESTE IZNOGOEDH. IK DACHT ER AAN NAAR EEN VAN M'N PALEIZEN AAN DE KUST TE GAAN.

OH NEE, NEE, NEE! VERBREEK TOCH DE SLEUR VAN UITPUTTENDE PRAAL! WE GAAN SAMEN, INCOGNITO, NAAR EEN KLEIN STRANDJE. DAAR KRIJGT U PAS ECHT RUST!

GOED HOOR, M'N BESTE IZNOGOEDH!
HI, HI, HI... IK ZAL DE VOORBEREIDINGEN TREFFEN.

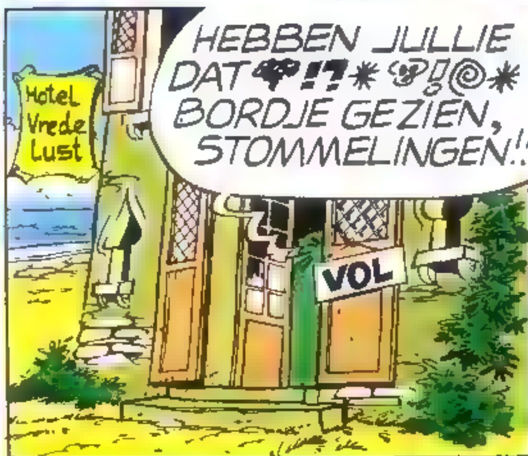

EN ZO VOERT DE STUITENDE IZNOGOEDH, GEHEEL VERVULD VAN NIEUWE AANSLAGEN, DE GOEDE KALIEF NAAR OASE-AAN-ZEE, EEN BEKENDE BADPLAATS.
U ZULT ZIEN DAT DIT VEEL BETER IS DAN EEN VAN UW PALEIZEN, HEERSER DER GELOVIGEN!

ENKELE UREN LATER...
HOTEL DUIZEND EN EEN NACHT
400 PIASTER P.NACHT
WE ZIJN ER. LATEN WE EEN HOTEL ZOEKEN..

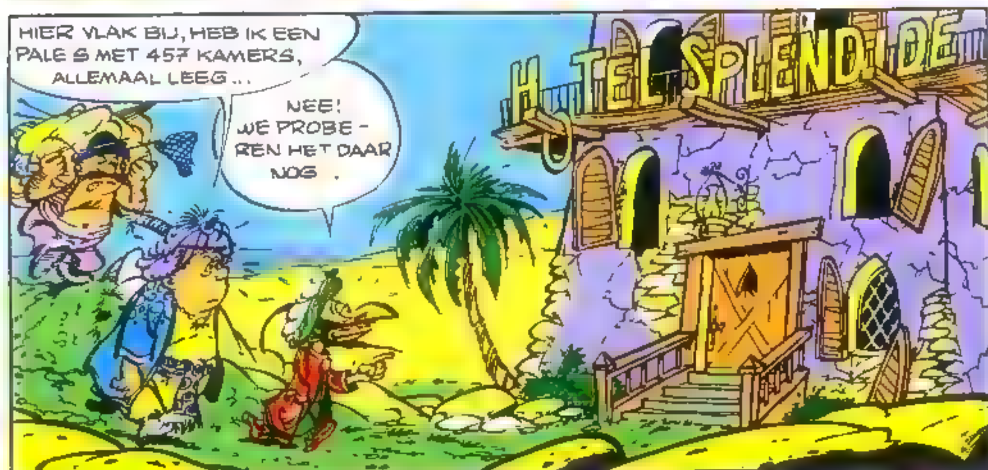

HOTEL DUIZEND EN EEN NACHT
IK HEB NET ZITTEN TELLEN, MAAR WE ZIJN VOL.

IZNOGOEDH *in*

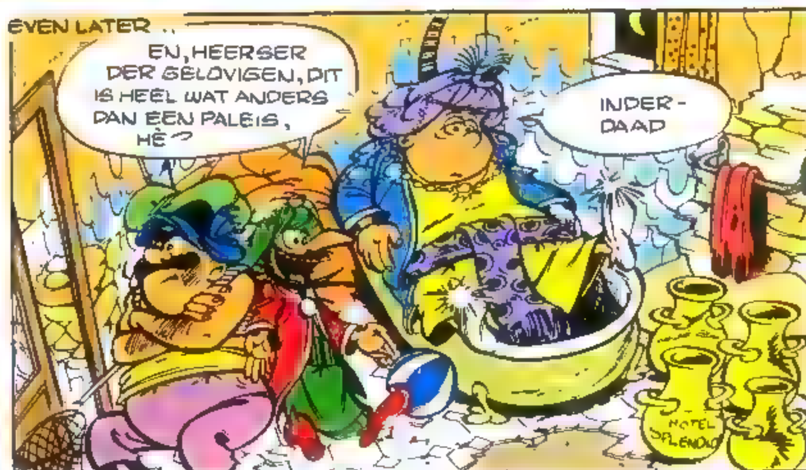

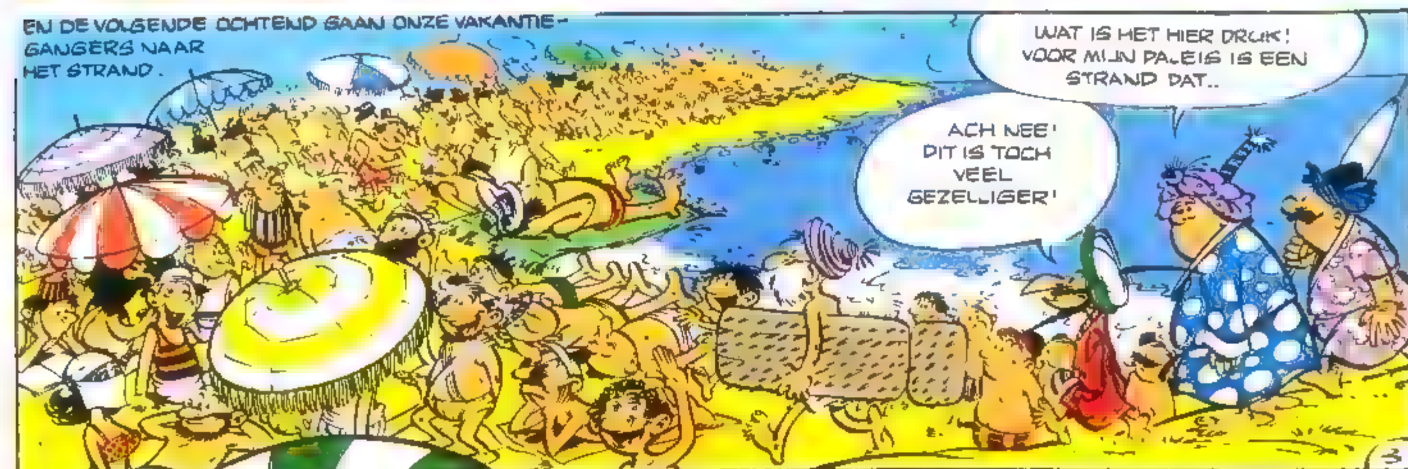

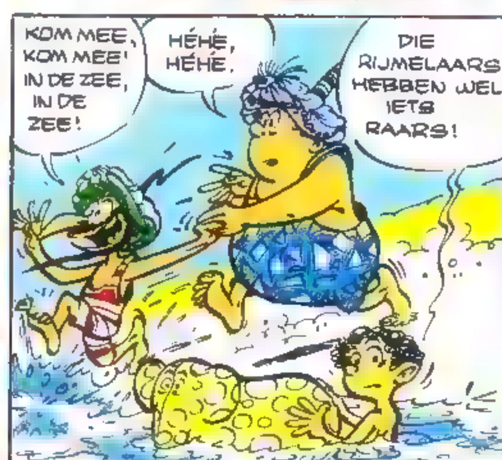

OASE AAN ZEE

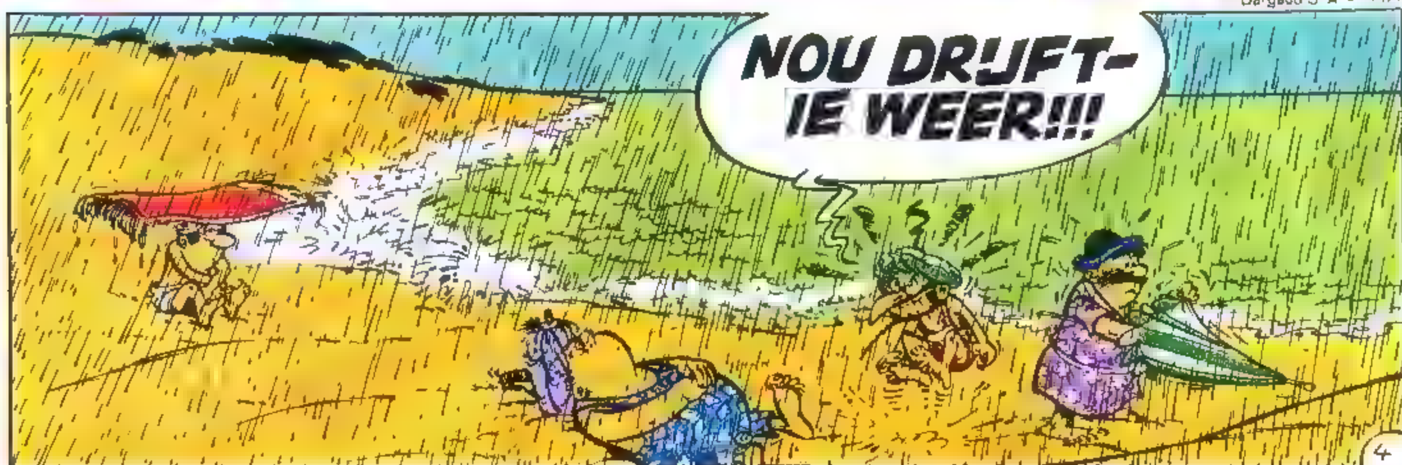

WORDT VERVOLGD

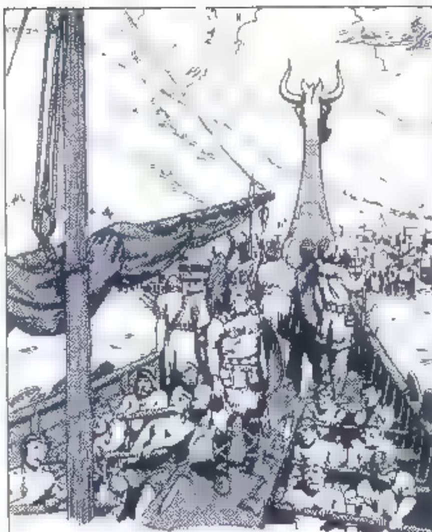
Prins Valiant

H.R. FOSTER

STRIJD OM THULE

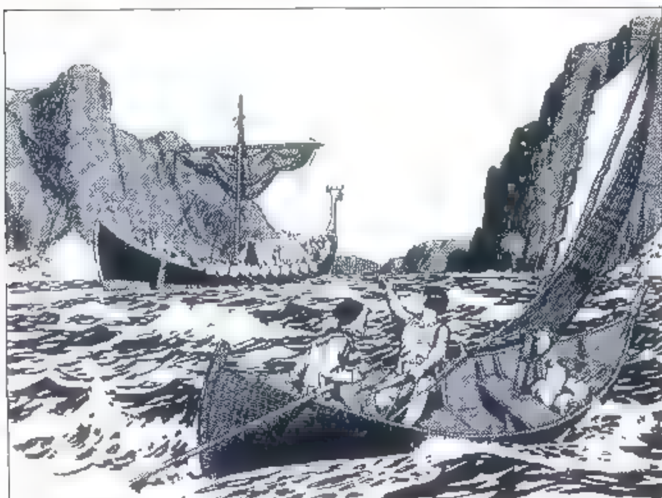
DANK ZIJ ARN WAREN DE RIDDERS VAN DE RONDE TAFEL UITSTEKEND OP DE HOOGTE VAN DE STRIJD-PLANNEN DER SAKSERS. HET LEGER VAN ARTHUR HAD DAN OOK WEINIG MOEITE DE VER-OVERAARS TE OVERWINNEN EN TERUG TE DRIJVEN NAAR DE KUST-STREKEN, WAAR HEN WERD TOEGESTAAN HUN NEDERZETTIN-GEN TE BEWONEN, OP VOORWAARDE DAT ZIJ GEEN WAPENS ZOUDEN MAKEN OF BEZITTEN. NA DE GESLAAGDE VELDTOCHT GAAT PRINS VALIANT MET ZIJN FAMILIE SCHEEP NAAR NOORWEGEN OM DAAR ZIJN VADER, HEER AGUAR VAN VIKINGSHOLM, KONING VAN THULE, TE BEZOEKEN. ZIJ REIZEN MET DE DRAKKAR VAN BOLTAR, DE HEERSER TER ZEE

BOLTAR ZET KOERS NAAR BERGEN, WAAR HIJ LEEFTOCHT VOOR ZIJN KRIJGERS WIL INSLAAN VOOR DE VERDERE VAART NAAR THULE...

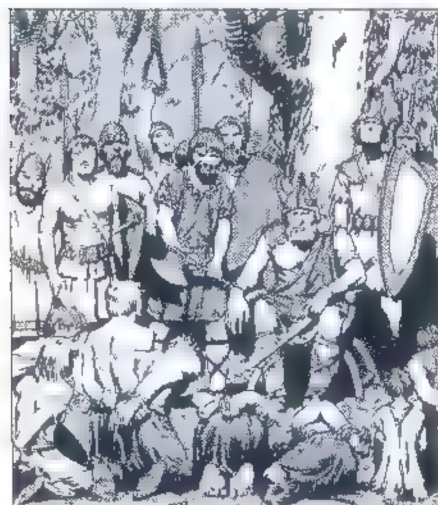
MAAR IN BERGEN GAAN VERONTRUS-TENDE BERICHTEN. ER IS EEN VIJANDIGE VLOOT OP WEG NAAR THULE, HET RIJK VAN KONING AGUAR EN OVER LAND TREKKEN GROTE LEGERMACHTEN OP NAAR VIKINGSHOLM. ALS DEZE ZEEMACHT EN DE LEGERS CONTACT MAKEN, IS THULE VERLOREN!

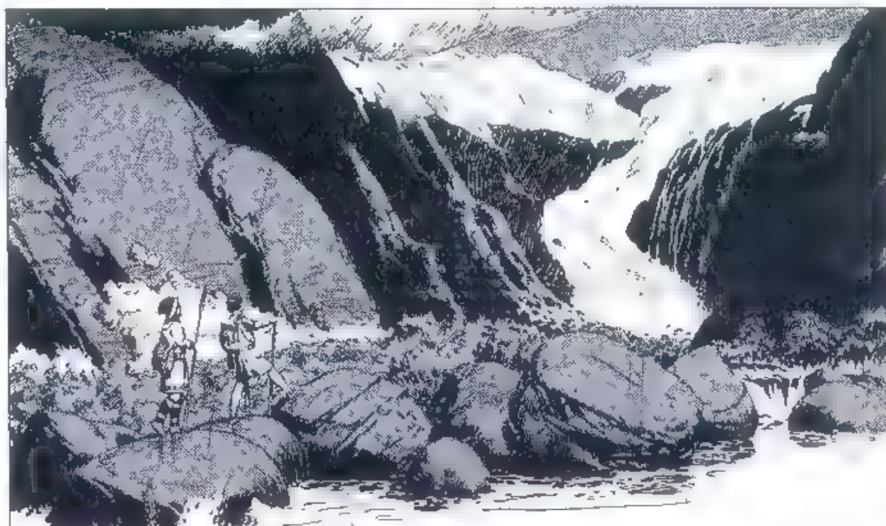
VALIANT BESLUIT EERST DOOR DE SOGNEFJORD EN VERDER OVER LAND NAAR VIKINGSHOLM TE GAAN. ZIJN FAMILIE VERTROUWT HIJ TOE AAN DE HOEDE VAN BOLTAR, DIE DE VEILIGE ZEEWEG NAAR KONING AGUAR KIEST... DE GIDS DIE VALIANT VER-GEZELT, VERTELT HEM OVER DE GEVAREN DIE THULE BEDREIGEN!

„SKOGUL OLDERSON DE KRANKZINNIGE HEEFT UIT BALTISCHE STAMMEN EEN WANORDELIJK LEGER VAN GEWETENLOZE KRIJGERS OPGEBOUWD WAARMEE HIJ IN DE OSLOFJORD LANDDE. NU IS HIJ OP WEG NAAR VIKINGSHOLM, HET FORT VAN KONING AGUAR."

„HIJ BRANDT DE NEDERZETTINGEN PLAT EN GEEFT ZIJN GEVANGENEN DE KEUS, STERVEN OF HEM TROUW ZWEREN. SKOGUL OLDERSON IS WREED EN MEEDOGENLOOS."

VALIANT EN NALL, ZIJN GIDS, LATEN HUN BOOT AAN HET EIND VAN DE FJORD ACHTER EN TREKKEN OVER LAND VERDER. EEN GRIMMIGE REGENVAL EN DE NAUWELIJKS BEGAANBARE STREEK MAAKT DAT HUN TOCHT ZWAAR EN HUN VOORTGANG GERING IS... MAAR AAN-GESPOORD DOOR DE DREIGING VAN SKOGUL, NEMEN ZE ZO WEINIG MOGELIJK RUSTPAUZES..

1

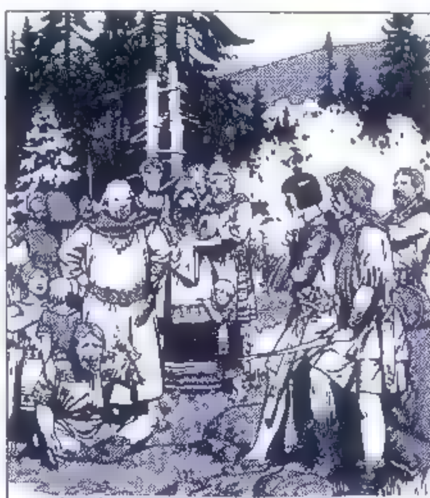

WORDT VERVOLGD

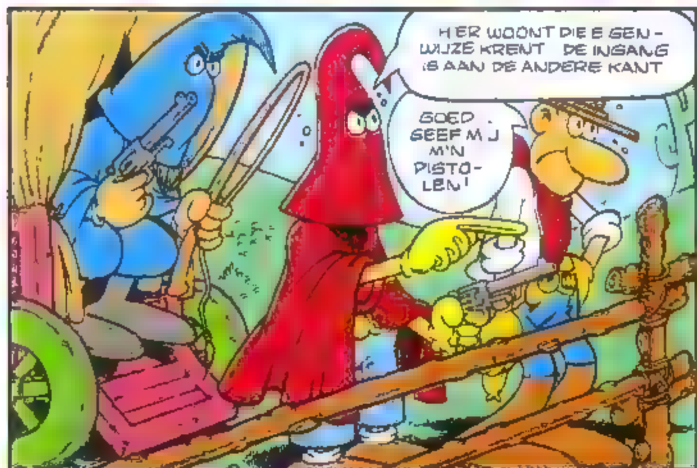
JACOVITTI: COCCO BILL

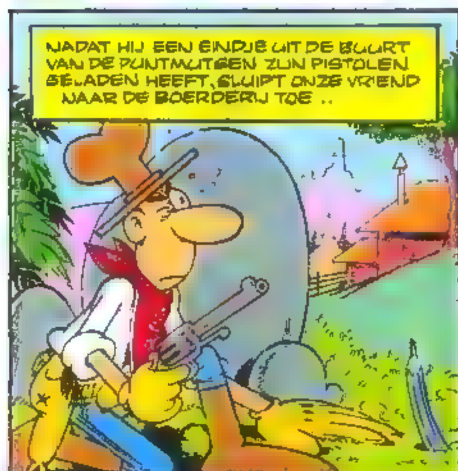

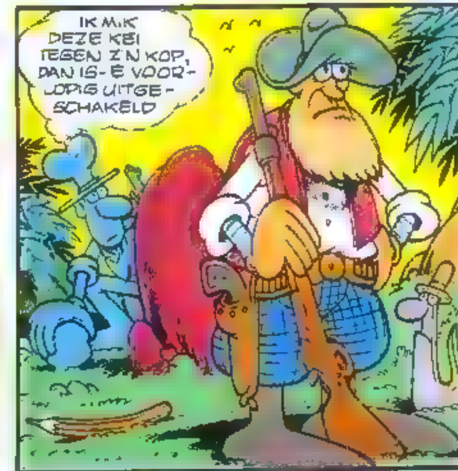

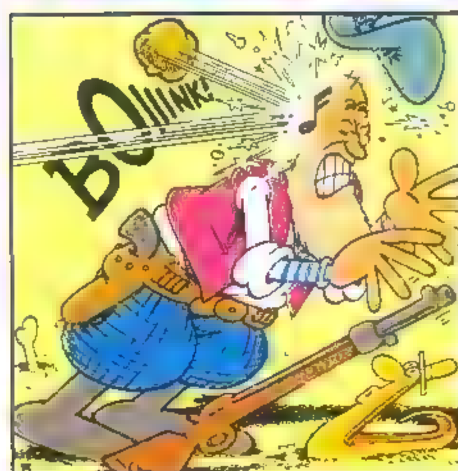

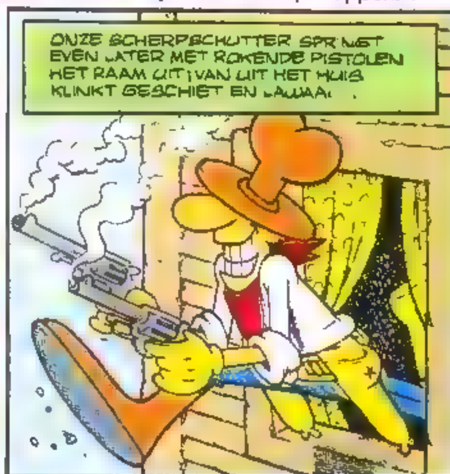
COLTRUSH

Onze revolverheld is door de puntmutsenbende uit de gevangenis bevrijd en moet in ruil daarvoor een klusje voor hen opknappen. .

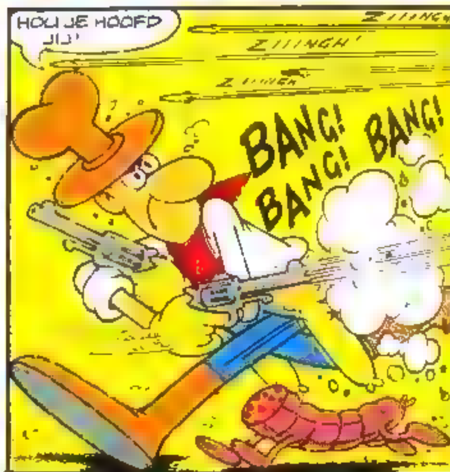

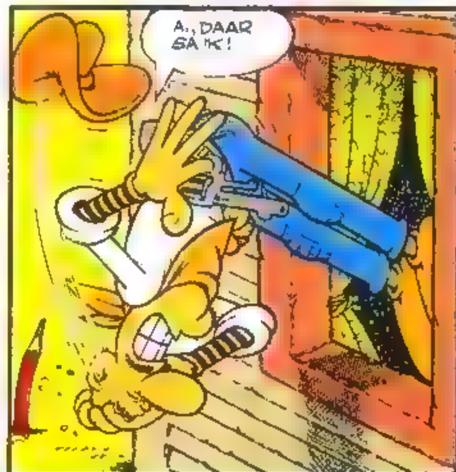

WORDT VERVOLGD

puzzelen met IZNOGOEDH

DOOR JAN MEULENDIJKS – SAMENSTELLING: HENK ALBERS

IZNOGOEDH HOUDT ER EEN GEHEIME VOORRAAD BOMMEN EN BOMMETJES OP NA, MET BEHULP WAARVAN HIJ VANDAAG OF MORGEN KALIEF HOOPT TE WORDEN IN PLAATS VAN DE KALIEF. IZ IS IN ZIJN HART EEN VROLIJKE ZIEL EN HIJ HEEFT DAN OOK HET SAAIE BOMMENMATERIAAL VERSIERD MET ALLERLEI LEUKE TEKENINGETJES, LETTERS EN WOORDEN ZOALS JE DAT DUS IN DEZE KAST KUNT ZIEN. ZO GEHEIM ALS DE KAST IS VOOR DE KALIEF, ZO GEHEIM IS HET WRAAKZUCHTIGE GEDICHTJE DAT IZ PUZZELACHTIG IN HET BOMMENMATERIAAL HEEFT VERWERKT. ALS JE EEN WOORD ZOEKT VOOR DE TEKENING OP DE GROTE LINKERBOM EN DAT WOORD AANVULT MET DE LETTERS OP DE RECHTER GROTE BOM DAN KUN JE MET DIE LETTERS - ALS JE ZE DOOR ELKAAR HUSSELT - EEN NIEUW WOORD MAKEN DAT ZOVEEL LETTERS HEEFT ALS ER KLEINE BOMMETJES ZIJN. DAT WOORD KUN JE LETTER VOOR LETTER IN DE BOMMETJES SCHRIJVEN. DE BETEKENIS VAN HET TE MAKEN WOORD STAAT RECHTSBOVEN IN DE KAST. HEB JE ZO HET HELE BOMMENMATERIAAL VAN LETTERS VOORZIEN, DAN ZET JE VAN BOVEN NAAR BENEDEN EERST DE LETTERS DIE IN EEN MET EEN RONDJE GEMERKTE BOM STAAN NAAST ELKAAR EN VERVOLGENS DE LETTERS DIE IN DE BOMMETJES STAAN EN EEN VIERKANTJE HEBBEN. DE LAFHARTIGE LIJFSPREUK VAN IZ ZAL JE DAN DUIDELIJK VOOR OGEN STAAN

	+	DER	=	● ○ ○ □ ○ ○ ○	GETAL
	+	BEN	=	○ ● ○ □ ○ ○ ○	OMLAAG
	+	TAAK	=	□ ○ ● ○ ○ ○ ○ ○	WERPTUIG
	+	TAS	=	□ ● ○ ○ ○ ○	BEDRIJVIGHEDEN
	+	GIRO	=	○ ● □ ○ ○ ○ ○	WEERSPANNIG
	+	RIET	=	○ □ ○ ● ○ ○ ○	KNAP
	+	PEN	=	○ ○ ● ○ □ ○	PLAATS IN OVERIJSSEL
	+	FA	=	□ ○ ○ ● ○	VERHAALTJE
	+	ZIN	=	□ ○ ● ○ ○ ○	NAAR BENEDEN GAAN
	+	PA	=	○ □ ○ ● ○ ○	SCHRIJFMATERIAAL
	+	LEK	=	○ □ ● ○ ○ ○	KLEDING
	+	ES	=	□ ○ ○ ○ ●	HOOFDDEKSEL
	+	AR	=	● ○ ○ □ ○	BEGROEIING
	+	TOER	=	○ ● □ ○ ○ ○ ○	EERSTE
	+	RAM	=	□ ○ ○ ● ○ ○	KNAAGDIER
	+	MEP	=	● ○ □ ○ ○ ○	MURMEL
	+	VEN	=	○ ○ ● ○ ○ □ ○	DOODGAAN
	+	BEEN	=	○ ○ ○ ○ ● ○ □	LATEN ZIEN

OPLOSSING: VOLGENDE WEEK IN PEP OP PAGINA 3

PEANUTS

DOOR SCHULZ

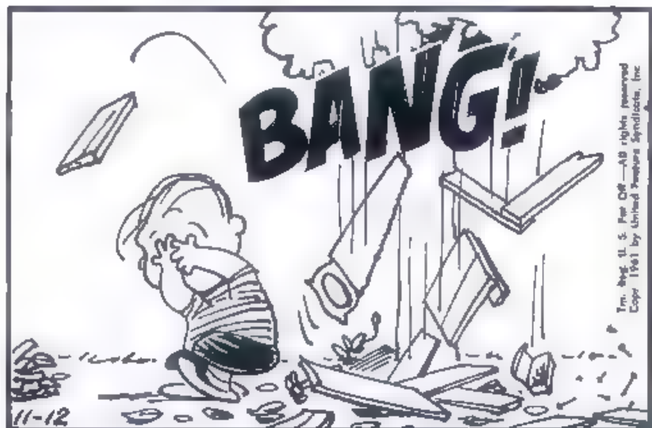

Deze magnifieke coupe cabriolet van het niet meer bestaande Amerikaanse merk Marmon stamt uit 1931 De kolossale aluminiummotor telt maar liefst 16 cylinders en meet 8700 cc

MARMON

Foto Rinus Wilms

Engelbert

NEE!

ZZZZZZZZ

WL

MISDAAD LOONT NIET?

pep spotter

door Eddy van Schuylenburg
idee: Rens Benerink

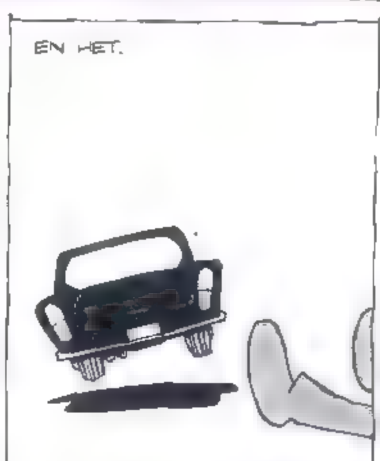

Buma lag naast zijn hond om warm te blijven hoewel zijn vader aan weerskanten van de slapende familie vuren had aangelegd. Geregeld stond zijn vader op om de takken verder in het vuur te schuiven, maar hij was daar zo aan gewend dat het hem niet wekte. Toch sliep hij onrustig.

Hij had honger. Na een zware dag, die de jagende mannen niets had opgeleverd en de vrouwen alleen wat slakken en eetbare zaden, ging de familie hongerig de nacht in. Niet dat het een uitzondering was. De hele dag door moest de hele familie voedsel verzamelen en jagen in dit uitgestrekte, wildarme gebied, anders dreigde de honger. De rondzwervende families van zijn stam hadden nauwelijks tijd voor stambijeenkomsten en rituele feesten want ze leefden op honderden kilometers van elkaar en ontmoetten elkaar zelden. Er was zo weinig voedsel beschikbaar dat de bewoners van de woestijn dagelijks verder moesten trekken om nog wat te vinden. Dat eiste al hun tijd op.

Buma's stam leefde nog volgens de oude gewoonten, maar werd voortdurend bedreigd door afhankelijkheid van de blanken of de hongerdood. Het wild was uitgeroeid en alleen in de meest afgelegen gebieden konden ze nog van de jacht leven. Hun vroegere jachtgronden waren in beslag genomen door de landbouw. Maar Australische inboorlingen kennen landbouw, noch veeteelt, ze trokken het vluchtende, uitstervende wild achterna de woestijnen in.

Ook daar waren ze niet veilig. Hadden ze niet in de verte de geluiden gehoord die wezen op aanwezigheid van de blanken? De knallen die ze altijd maakten als ze op jacht gingen, drongen tot ver door en hielden de inboorlingen op een afstand. Blanken bevonden zich in de woestijn en wie zich aan hen vertoonde, werd lastiggevallen op allerlei manieren. Met geheimzinnige voorwerpen, die ze omhoog hielden voor hun gezicht en waaruit klikkende geluiden kwamen terwijl de zon in het glas schitterde. Buma's vader zei dat ze er beeltenissen van je gezicht mee maakten. Geheimzinnig was dat. En gevaarlijk. Misschien stuurden ze zo die gevaarlijke ziekte op je af waardoor je koorts kreeg en vreemde vlekken, of begon te niezen en te hoesten zonder ophouden. Veel stamleden waren daar aan gestorven volgens Buma's vader.

Buma kon niet slapen van de honger. Hij kreeg het koud toen de hond opstond. Die ging op eigen houtje op onderzoek uit, natuurlijk. Maar een mens kon 's nachts niet jagen zonder zichzelf met een fakkel te verraden. Buma hoorde de hond zachtjes in het struikgewas verdwijnen. Nou, daar zou hij niets vinden. Terwijl de vrouwen met hun graafstokken er de grond hadden opengewoeld, op zoek naar wortels en insekten, hadden Buma en zijn vader met hun speren en boemerangs de hele omtrek afgezocht. Niets. Nog geen buidelrat.

Verscheidene malen hadden ze een stuk struikgewas in brand gestoken en daarna het rokende terrein doorzocht op geroosterde hagedissen en gebraden buideldassen, maar ook dat had geen succes gehad. Honger. Buma rolde zich om en staarde naar de gloed van de vlammen. Hij zag het silhouet van zijn vader, die de takken in het vuur duwde, en toen even de vlammengloed op zijn donkere gezicht met de zware wenkbrauwbogen. Zijn vader wist alles van jaargetijden, van de rijke tijden dat vogels nestelden en bepaalde struiken vrucht droegen, van de arme tijden dat de slagregens en de muskieten kwamen. En zijn humeur was de laatste dagen zo slecht dat het Buma duidelijk was hoe de nabije toekomst eruit zou zien. Honger.

Hij dacht aan de wallabie, die ze een tijdje terug gevangen hadden. Wat was dat een feestmaal geweest. Ze hadden de kleine kangoeroe in een kuil geroosterd. Het vlees was pas tegen middernacht gaar, maar daar hadden ze niet op gewacht. Hongerig had Buma's vader de wallabie halfgaar opgegraven en ieder alvast een stuk gegeven. Buma had een hele poot gekregen om op te kluiven.

De herinnering maakte hem helemaal wakker. Twee dagen terug hadden ze de resten opgegeten. En sindsdien hadden ze het met slakken, twee hagedissen en verder knollen en zaden moeten stellen. Oh, hij moest niet meer aan de wallabie denken!

De hond gromde in de struiken. Buma ging overeind zitten. Weer gromde de hond, nu luider. Toen begon hij te blaffen, zoals het hem geleerd was als hij iets bijzonders rook. Buma greep zijn speer en sprong overeind. Met zijn linkerhand rukte hij een brandende tak uit het vuur, die hij met kracht naar de struiken slingerde. In die plotselinge gloed zag hij de hond door de takken breken, met een hoog zenuwachtig gejank. En voor de hond uit vluchtte een zwarte gedaante weg.

Buma begon te hollen. Een naakte jongen, glimmend van het vet waarmee hij zich tegen de nachtkou had ingewreven en achter hem greep ook zijn vader een speer. Buma wist dat zijn vader om de struiken heen zou hollen, daarom liep hij rechtdoor om het wild — wat het dan ook was — aan deze kant van het struikgewas de pas af te snijden. De hond blafte weer nu woedend. En toen hoorde Buma het dier kermen en janken en hij brak de struiken binnen met opgeheven speer en kloppend hart.

„Soms komen we volbloed Australoïden tegen," schreef Dr David Laroit in zijn dagboek dat vroeg of laat zou uitgroeien tot een van die in boekvorm uitgegeven reisverslagen, waaraan hij een zekere rijkdom en roem te danken had. De jonge zoöloog was na zijn befaamde studiereis door Afrika nu naar Australië gekomen met het vaste vertrouwen hier weer opzienbarende stof voor nieuwe boeken op te

KINDEREN VAN

kunnen doen. Dat moest ook wel, want het geld dat hij voor deze expeditie van verschillende wetenschappelijke stichtingen had losgekregen, begon op te raken. Het kostte een klein kapitaal om vier Land-Rovers en een staf medewerkers zo ver de binnenlanden van Australie in te sturen. En wat had de onderneming hem tot nog toe opgeleverd: niets. Zeker, interessante stof voor een boek. Dat was niet genoeg. En een infectie door een kwaadaardige slangebeet. Dat was ellendig en had hem bijna het leven gekost. En zijn medewerken hadden allerlei dieren en planten verzameld. Maar het dier waar het hem om begonnen was, dat speciale en unieke dier, was er niet bij. Zou hij moeten terugkeren met series interessante foto's van Australoiden, van flora en fauna, en met wàt wetenschappelijke gegevens die iedere student verzameld zou kunnen hebben.
Nee nee, het geluk was met hem. De sporen waren gevonden en dat niet alleen, het dier zèlf was gesignaleerd. De foto's waren mislukt, ja, door een stommiteit die hij zichzelf nooit vergeven zou, maar hij zou hier niet weggaan zonder het dier, waar alle dierentuinen over de hele wereld belangstelling voor zouden hebben, wat? elkaar voor zouden overtroeven.
Hij moest en zou die laatste van alle laatste buidelwolven vangen.
De zo unieke Australische dierenwereld was inmiddels in alle dierentuinen en musea goed vertegenwoordigd. Dingo's, zwijnen, vleermuizen, de plantenetende en insektenetende buideldieren, de kangoeroes en de koala's, de miereneters en het vogelbekdier — ja, ja, maar geen buidelwolf. De buidelwolf was uitgestorven, dat wist iedereen. Behalve dat hij er èèn gezien had, gistermiddag.
En had laten ontsnappen.
Morgen, zodra het licht werd, zou hij er op af gaan met zijn medewerkers. Daar waren ervaren spoorzoekers en jagers uit het reservaat van Healesville bij en de inheemse gidsen, en natuurlijk, hij zelf wist ook wel hoe hij zoiets moest aanpakken. Het mòest lukken. De vangst van de buidelwolf zou nieuwe expedities mogelijk maken, zou hem nieuwe roem brengen. Dierentuinen zouden elkaar beconcurreren en wetenschappelijke stichtingen zouden... Morgen, zodra het licht werd.
Hij zuchtte en legde zijn dagboek weg. Australoiden. Wat interesseerden de inheemsen hem vannacht? Ja, misschien kon hij er een paar inschakelen, als het nodig was. Hij bladerde onder het lichtschijnsel van de lantaarn die aan de tentpaal hing door zijn gegevens over de uitgestorven buidelwolf. Het laatste wilde exemplaar werd geschoten in 1930 en in 1933 werd de laatste buidelwolf in gevangenschap gefotografeerd. Een tamelijk onelegant, hondachtig dier met dwarse strepen op de rug en een dun toelopende staart. *Thylacinus cynocephalus*, de wolf van Tasmanië. Uitgestorven.
Zonder werkelijk te lezen, bladerde hij door de dikke stapel aantekeningen. In zijn verbeelding zag hij weer de buidelwolf wegvluchten door het dorre gras, groot als een herdershond maar plomper en met die dwarse strepen over zijn rug. Hij zag het al voor zich, de buidelwolf verlamd door een afgeschoten injectienaald, de buidelwolf in een kooi op een van de Land Rovers, de buidelwolf op de voorpagina's van alle kranten, de buidelwolf — die laatste van alle buidelwolven — verscheept naar een dierentuin. . Hij zuchtte en glimlachte voor zich heen.

Hij zuchtte en glimlachte voor zich heen. Zijn vader hurkte naast hem met van vet en bloed glimmende dijen, zijn handen vol as. Zijn zusters zaten aan de andere kant van het vuur, hun brede donkere gezichten stralend van vreugde. De hond lag met zijn kop plat op zijn voorpoten en keek ook naar het vuur, alsof hij verwachtte dat het dier er weer uit te voorschijn zou komen, uit de kuil waarin het geroosterd werd tot een onvergetelijk feestmaal.
Met een meesterlijke zwaai van zijn speer had Buma het wegvluchtende dier getroffen, toen het zich gewond verder sleepte, had de boemerang van zijn vader de rest van het werk gedaan. De hond was er grommend en blaffend omheen blijven springen, onbevreesd al bloedde hij uit verschillende gemene wonden. Die waren nu met vet en as ingesmeerd en zouden wel gauw genezen. En straks kreeg de hond een vette kluif, die had hij zeker verdiend. Zou het nog lang duren eer het vlees gaar was, of halfgaar? Buma keek opzij naar zijn vader die nieuwe takken op het vuur legde en zich ongeduldig door de haren streek. Ineens herinnerde hij zich weer wat hij wilde vragen, maar door de plotselinge vreugderoes vergeten was. Wat was het eigenlijk voor een dier? Het leek op een hond, maar nooit eerder had hij een hond gezien met zo'n vreemde bouw, met zulke dwarsstrepen over de rug. En het had een buidel, net als de wallabie en de buideldas. Hij had nog nooit een hond met een buidel gezien. Buma opende zijn mond om zijn vader te vragen wat ze nu eigenlijk voor een dier gevangen hadden, maar op dat moment begon zijn vader ongeduldig de takkenbossen weg te schoppen, brandend en wel. Niet langer wilde hij wachten. De eerste happen mochten best een beetje rauw zijn. Dat vond Buma ook en prompt vergat hij wat hij wilde vragen. Hij hielp de gloeiende aslaag weg te scheppen en snoof met welbehagen de scherpe lucht van het verschroeide vlees op. Van pure opwinding begonnen zijn moeder en zusjes rond te dansen. Hij zou wel mee willen doen maar hij moest zijn vader helpen deze buit uit de kuil te tillen.
Deze onverwachte buit, waar ze zeker een week op zouden kunnen teren. Lachend tilde hij de verschroeide, halfgare vleesklomp aan zijn speer omhoog. Even later zat de hele familie te kauwen en te slikken. Het feestmaal was begonnen.

DE WOESTIJN

Illustratie The Tjong Khing

Door Anton Kuyten

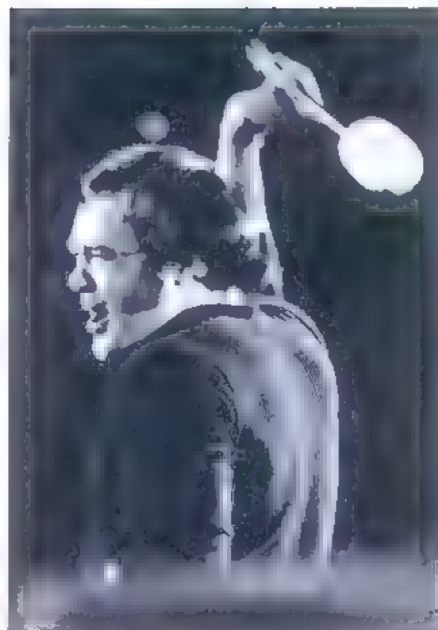
Achterste rij v.l.n.r.: Bobby Colomby (drums, zang); Dick Halligan (orgel, piano, fluit, zang); David Clayton-Thomas (zang); Jim Fielder (bas); Chuck Winfield (trompet, flügelhorn); Jerry Hyman (trombone, blokfluit), Fred Lipsius (altsax, piano).

voorste rij, v.l.n.r.: Lew Soloff (trompet, flügelhorn); Steve Katz (gitaar, mondorgel, zang).

Het schijnt met de jazz gedaan te zijn. Een optreden van Erroll Garner nog niet zo lang geleden in het Amsterdamse Concertgebouw leverde weinig publiek op. Aan jazz is vandaag de dag geen droog brood meer te verdienen.
Over het jazzpubliek heeft Pete Townshend van The Who onlangs in Melody Maker gezegd: „De jazzliefhebber beschouwt zich als een elite, het is uitsluitend het chique burgerdom dat jazzconcerten bezoekt. Popconcerten daarentegen worden door iedereen bezocht. Ach, jazz voert nergens heen, het is altijd hetzelfde."
De Amerikaanse Blood, Sweat and Tears, een formatie die bestaat uit negen muzikanten, is druk bezig ons van het tegendeel te overtuigen. De groep probeert een huwelijk tot stand te brengen tussen de pop en de jazz. Een zeer moeilijke opgave. Over de platenverkoop heeft het negental in elk geval niet te klagen. Hun elpees Child Is Father To The Man en Blood, Sweat and Tears II hebben in Amerika gouden schijven opgeleverd, terwijl er van de uit laatstgenoemde elpee getrokken singles (You've Made Me So Very Happy, Spinning Wheel en And When I die) meer dan drie miljoen werden verkocht. Van hun nieuwste album Blood, Sweat and Tears III werden in de States, binnen tien dagen, 1 miljoen exemplaren omgezet en ook in ons landje is dit album een bestseller. Eén van de oorzaken van het succes van Blood, Sweat and Tears ligt in de gelijkheidsformule van de groep. Er is geen leider. Alle beslissingen worden genomen volgens een verdienstecode. Deze muzikale vorm van gedeelde democratie blijkt het beste bij hun zaaloptreden. Niemand is prominent, zelfs de leadzanger niet. Het belangrijkste blijft altijd de geluidsbalans.
Heeft Blood, Sweat and Tears de kloof tussen pop en jazz overbrugd? Nee en ze zal daar ook wel nooit in slagen. Het is eigenlijk wat vreemd gesteld met deze groep. Wat oudere muziekkenners zijn wildenthousiast over de negen (in feite is hun muziek te slijten aan zowel pop-, jazz- als klassieke muziekliefhebbers), maar de voor progressief doorgaande popcritici kunnen alleen maar huilen om de klanken die de boys voortbrengen. Steve Katz, met Al Kooper de oprichter van de combinatie, zegt daarover: „Veel journalisten hadden de plaatbesprekingen al klaar liggen voordat de laatste elpee nog moest uitkomen. Over dat soort lieden kan ik me erg kwaad maken. Het derde album is zonder meer het hoogtepunt in onze carrière. Honderden uren hebben we ervoor in de studio gezeten. Na één keer luisteren, slaat de plaat misschien niet aan, maar is dat een reden om de schijf dan maar meteen de grond in te boren?"
Pep vindt de muziek van Blood, Sweat and Tears III best om aan te horen, maar mist wel het enthousiasme en de gedrevenheid die de twee vorige elpees kenmerkten. Muziek moet emoties overbrengen, iets wat dit keer niet lukt. Het is allemaal zeer gedegen, maar uitermate steriel vakwerk. Het spiritualachtige Hi-de-ho, waarvoor zelfs het Manhattan Borough-Wide Chorus of New York City werd aangetrokken, vinden we nog het best te pruimen en wordt door David Clayton-Thomas, een jongen die zich op de bühne constant aan overacting schuldig maakt, subliem gezongen. Uit de enige eigen compositie (!) „The Battle" blijkt dat Katz en Halligan nogal eens naar Tim Buckley hebben geluisterd. Een nummer als Lucretia Mac Evil doet weer te veel denken aan het oude succes Spinning Wheel, terwijl in het 40.000 Headman zo nodig thema's moeten worden gebruikt van Bela Bartok, Prokofjev en Thelonious Monk. Helemaal te gek! Wat zou ons nog van deze pretentieuze knapen te wachten staan?

BLOOD SWEAT & TEARS

foto's
Claude Vanheye

tekst:
Jan de Rooij

Roodbaard

TEKST: CHARLIER
TEKENINGEN: HUBINON
VERTALING: JAN DE ROOIJ

DOOR DE CARAÏBISCHE WATEREN KOERST EEN HAVELOZE DRIEMASTER MET 'N DIKKE BRIES IN DE VERBLEEKTE ZEILEN WESTWAARTS, EEN VOORALSNOG ONBEKENDE BESTEMMING TEGEMOET .. AAN DE KRUISMAST WAPPERT 'N RAFELIGE HANZE-VLAG[1], OP HET HAKKEBORD BOVEN DE SPIEGEL STAAN DE NAUWELIJKS LEESBARE NAMEN 'SEE-ADLER' EN 'LÜBECK' INGEBEITELD. EEN VALSE VLAG, EEN VALSE NAAM, EEN VERZONNEN THUISHAVEN ... BOVENDIEN IS DE DRIEMASTER GEEN KOOPVAARDER, AL ZIET HIJ ER ZO UIT, MAAR EEN GEDUCHTE, ZIJ HET KNAP GECAMOUFLEERDE OORLOGSBODEM, NOG GEEN HALF JAAR GELEDEN VAREND ONDER SPAANSE VLAG ONDER DE NAAM SAN ILDEFONSO ..
ALLE SCHEPEN TER WERELD KIJKEN UIT NAAR DE SAN ILDEFONSO, DIE ZO'N ZES MAANDEN GELEDEN DOOR ERIK ONDER DE NEUS VAN DE SPANJAARDEN GEKAAPT WERD[2]. MAAR DE SEE-ADLER WEKT GEEN ENKELE ARGWAAN, ZOLANG DE DRIEMASTER TENMINSTE NIET HERKEND WORDT.

WE STAAN ER BEROERD VOOR, JONGEN. VOORUIT BEGINNEN ZE AL TE MORREN. WE ZIJN BIJNA DOOR ONZE VICTUALIE HEEN

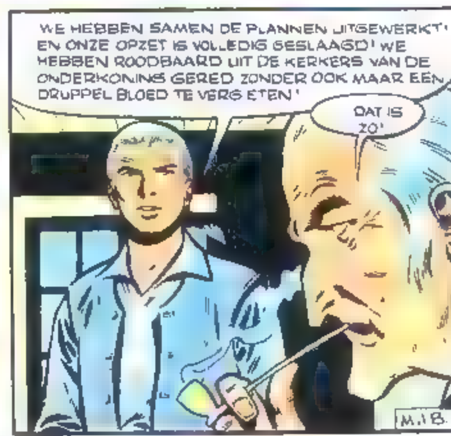
[1] HANDELSVERBOND VAN VRIJE DUITSE STEDEN
[2] ZIE 'DE ONDERGANG VAN DE ZWARTE VALK', PEP 34 t/m 47 1970.

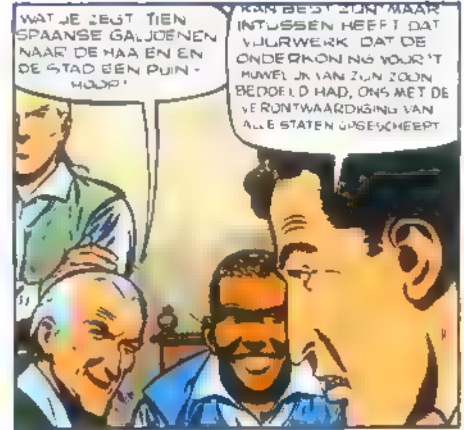

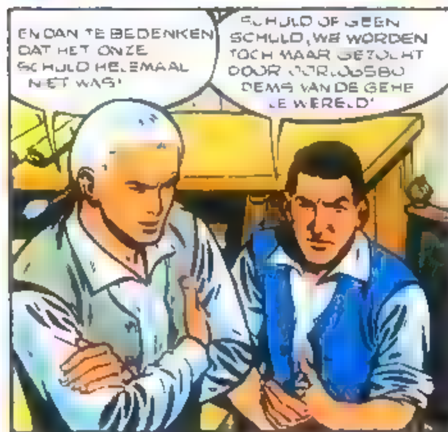

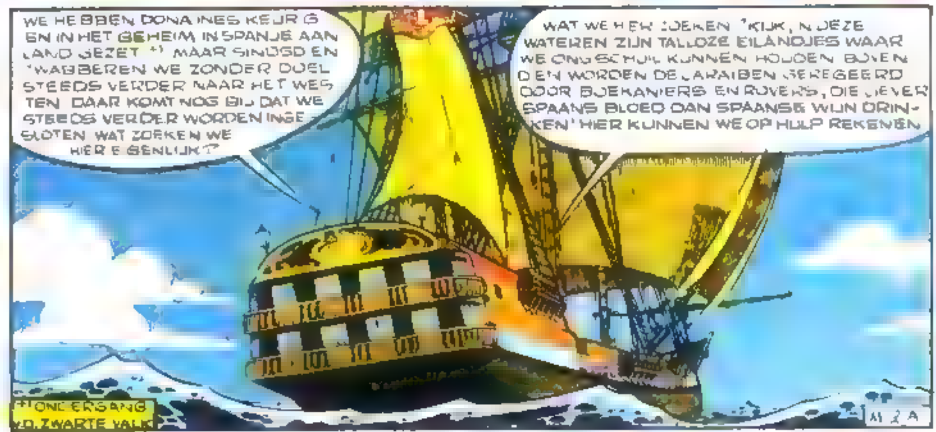

DE AFREKENING

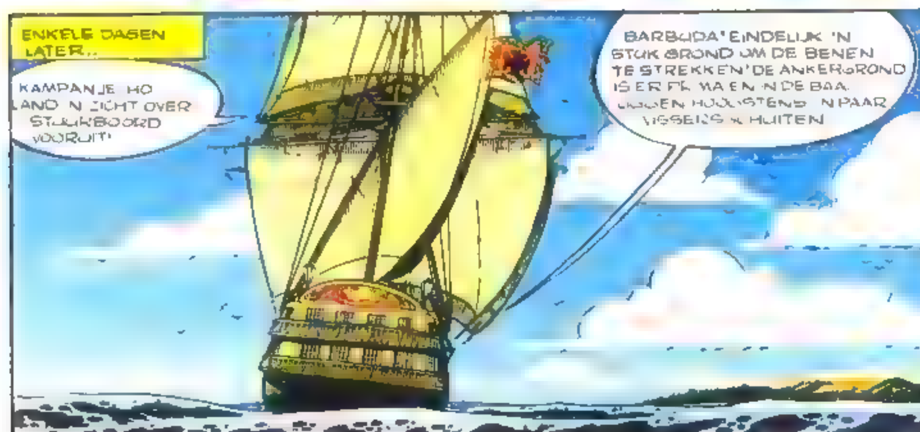

Roodbaard

BLIKSKATERS, JONGEN! WAT IS ER?!

IN DE BAAI' ER LIGT EEN COMPLETE VLOOT VOOR ANKER'

WAT?

K JK EENS NAAR DIE MASTEN' MAAR DAT Z JN

KAMPANJE HO' ALARM' HET ZIJN MARINESCHEPEN **TWEE- EN DRIE-DEKKERS!**

IS DIT BA BUDA WEL, E'IK? IK BEDOEL, EEN VE'LATEN BAAI EN ZO .!

IK BEGRIJP ER NIETS VAN' WAT DOEN DIE KERELS IN DEZE NEGORIJ? EEN MARINE-REJN,E?

DAAR KUNNEN WE NIET BINNENLOPEN' ZULLEN WE SLAAGS VALLEN, KAP TEIN'

BEN JE GEK' ZE HEBBEN ONS ALLANG GEZIEN! ALS WE NU INLEGGEN, KAN DAT ALLEEN MAAR ARGWAAN WEKKEN' RECHT ZO-IE GAAT, KEREL' WE HEBBEN NIETS TE VREZEN'

M.3.A

DAT LIGT ER MAAR AAN WE HEBBEN ONZE SCHUIT KNAP GECAMOUFLEERD, MAAR ALS WE TOCH HERKEND WORDEN BREEKT DE HEL LOS'

DAT MERKEN WE GAUW GENOEG'

IK WIL ERACHTER KOMEN WAT D.E FREGAT-TEN HIER DOEN .. 'WAAROM HEBBEN ZE VOOR HUN RENDEZ-VOUS DEZE VERLATEN BAAI GEKOZEN? ZE MOETEN EEN GEHEIME MISSIE HEBBEN 'MAAR WELKE ?

ALLE GEKIELHAALDE KAAIERS' KIJK NOU EENS. HOLLANDERS SPANJOLEN, ENGELSEN .' WAT HUN MISSIE OOK MAG ZIJN, HET IS IN IEDER GEVAL WÉL EEN INTERNATIONALE AANGELEGENHEID'

ZO'N ARMADA HEB IK HIER NOG NOOIT BIJEEN GEZIEN'

EVEN LATER GL JDT DE SEE ADLER DOOR DE NAUWE INGANG DE BAAI VAN BARBUDA BINNEN .

M.3.B.

DE AFREKENING

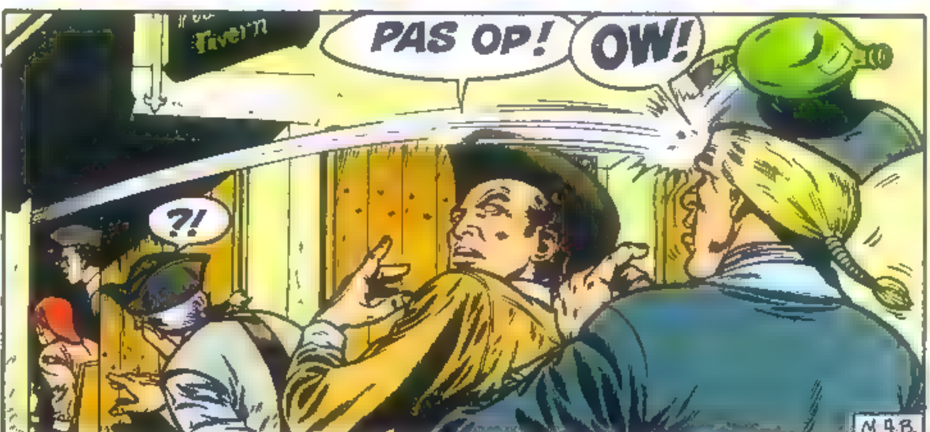

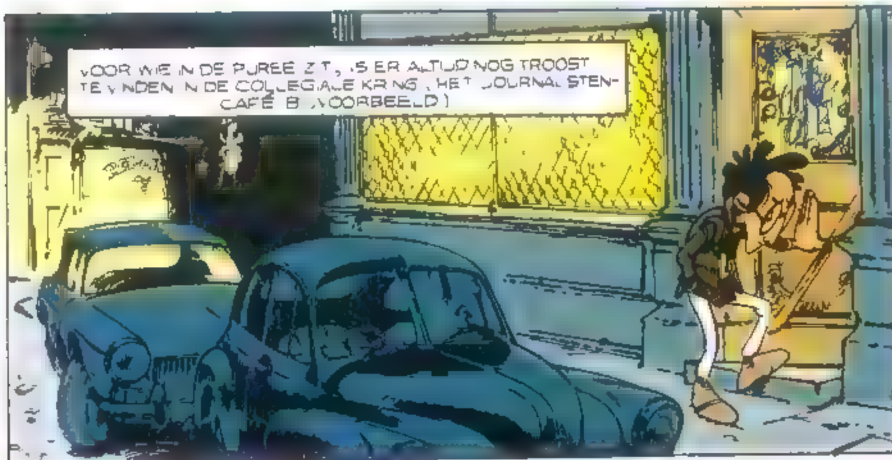

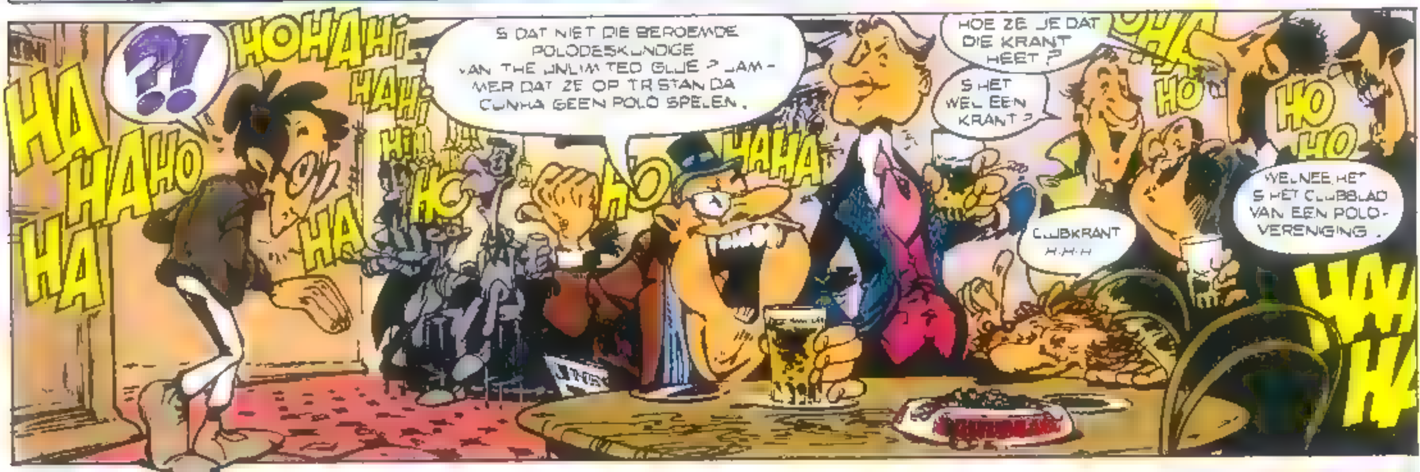
WORDT VERVOLGD

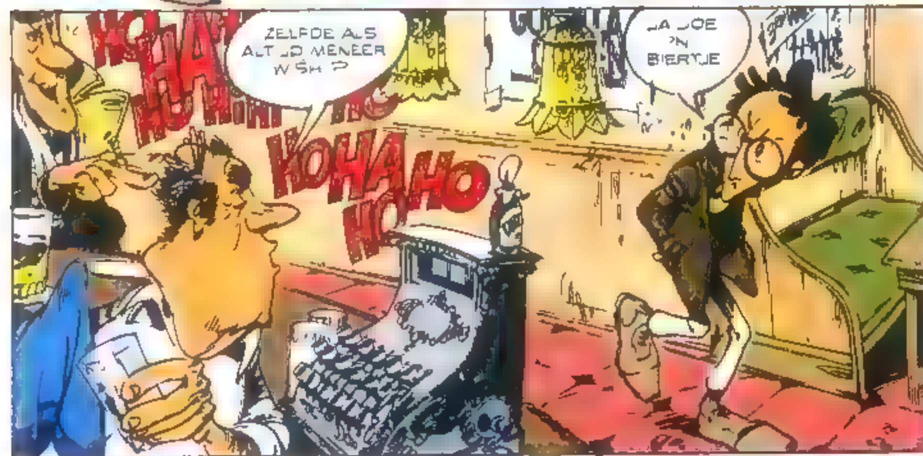
WELLINGTON WISH

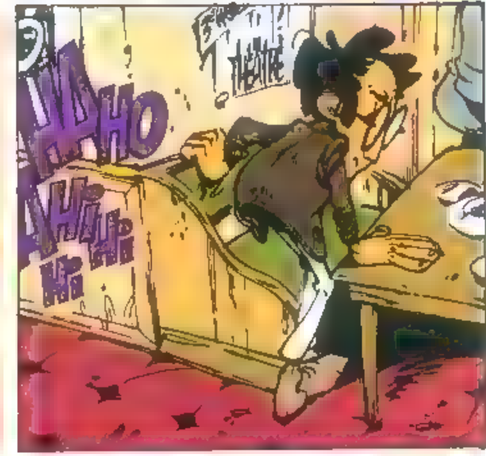
TEKST EN TEKENINGEN FRED JULSING

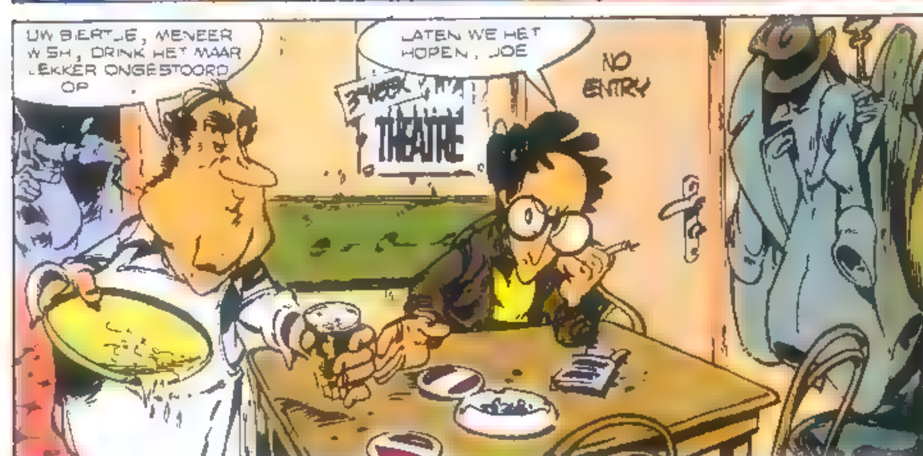

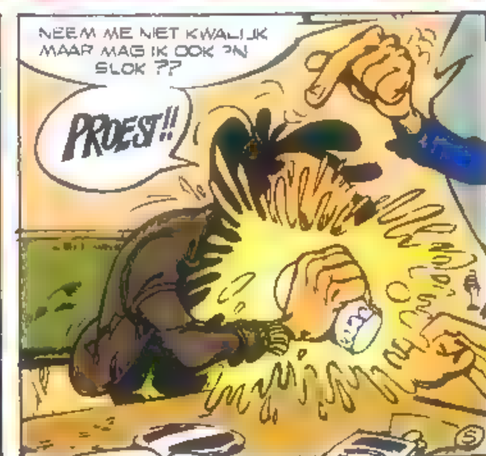

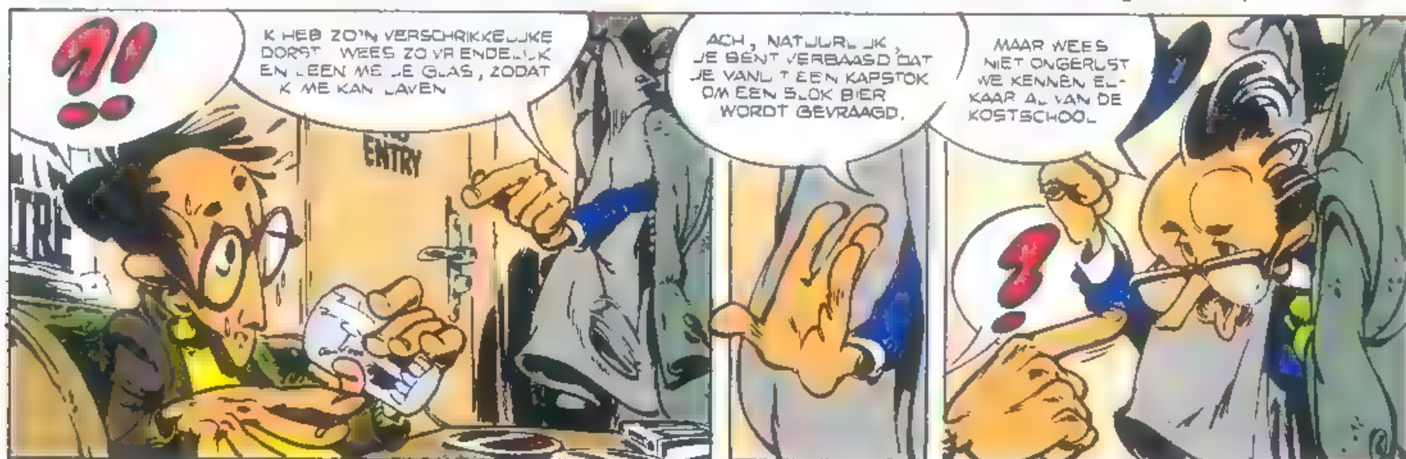

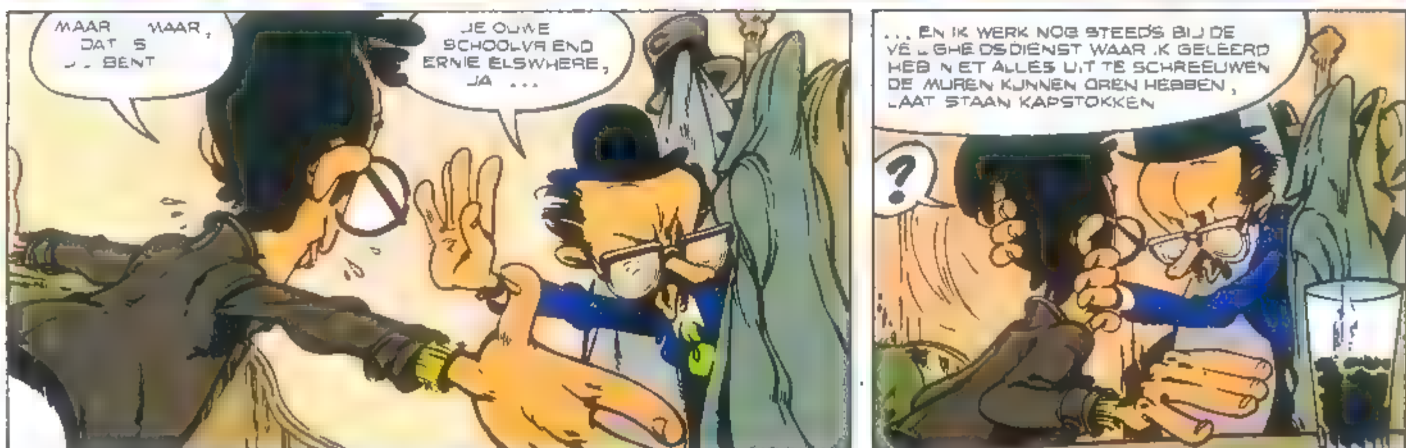

onze man in TRISTAN DA CUNHA

Wellington heeft het niet meer naar zijn zin op de redactie van The Unlimited Glue. Alle kolommen worden gevuld met polonieuws.

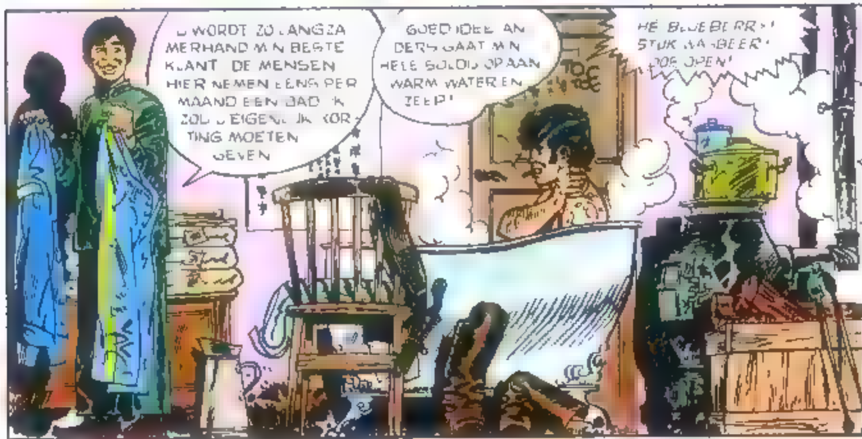

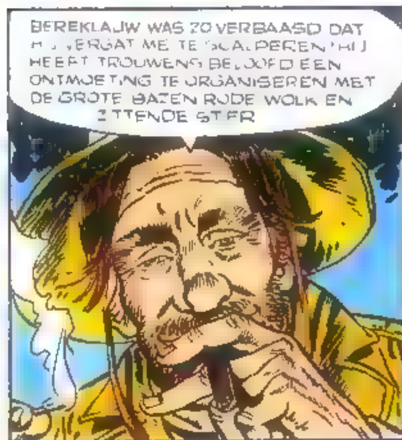
WORDT VERVOLGD

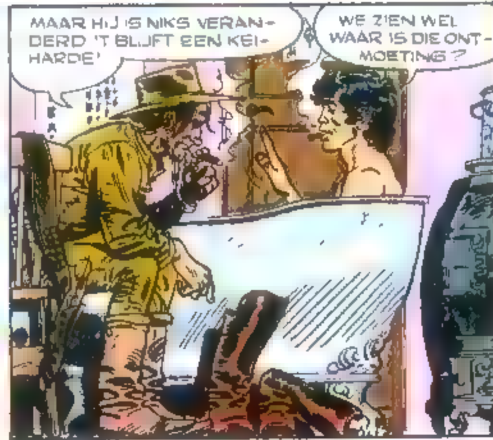
BLUEBERRY

TEKST: GIRAUD
TEKENINGEN: CHARLIER

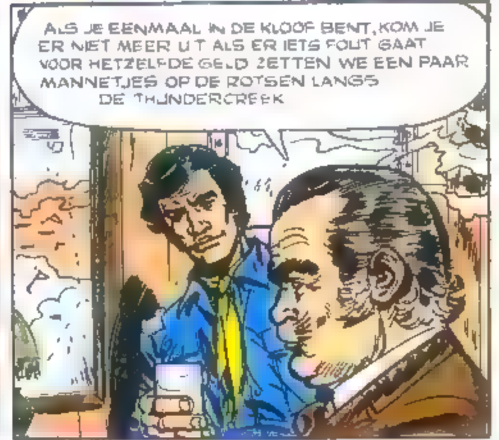

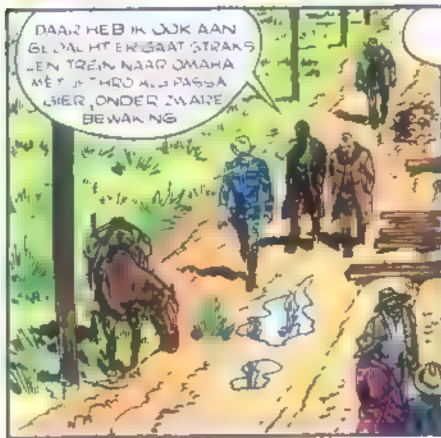
HET IJZEREN PAARD

Bluberry en McClure zijn ternauwernood ontsnapt uit de brandende saloon. Generaal Dodge heeft Steelfingers gevangen gezet.

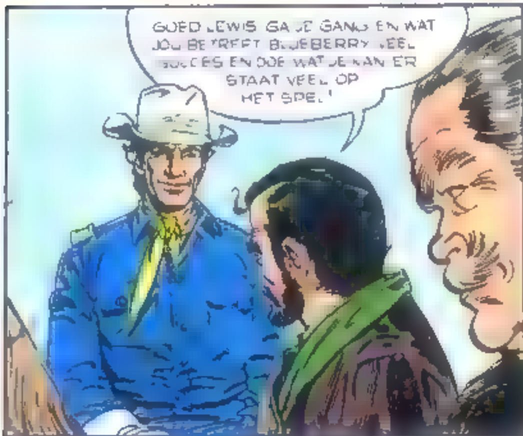

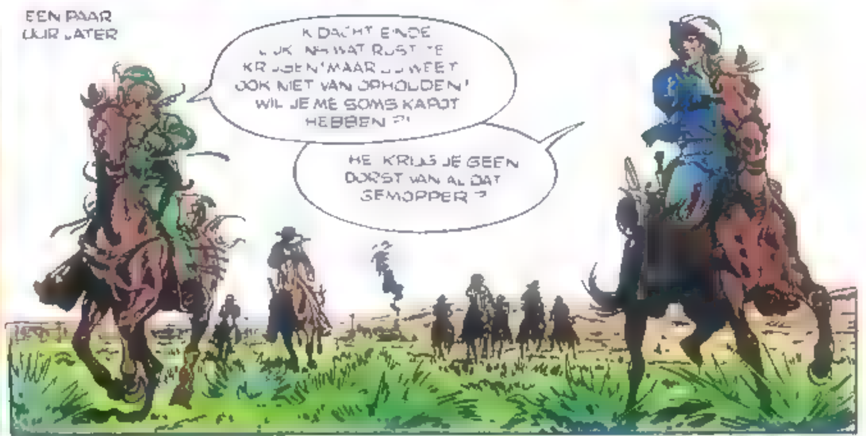

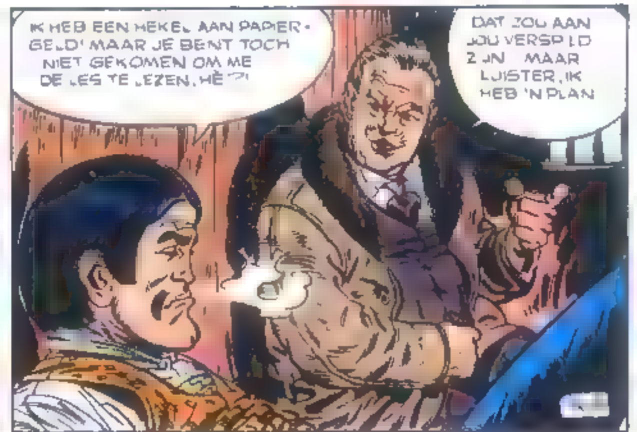

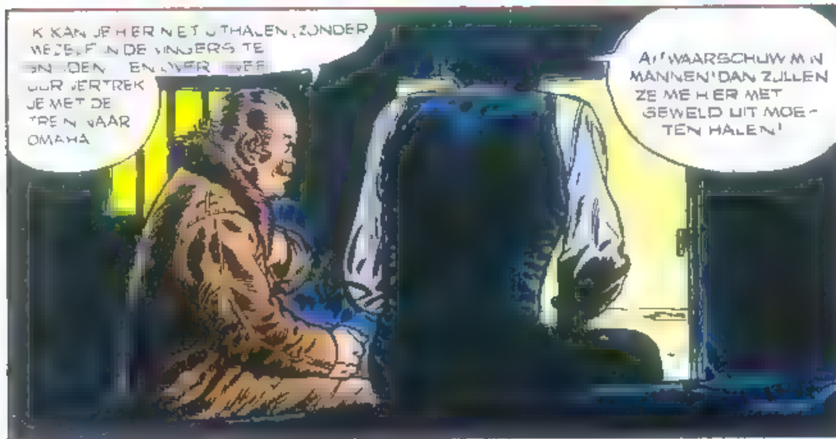

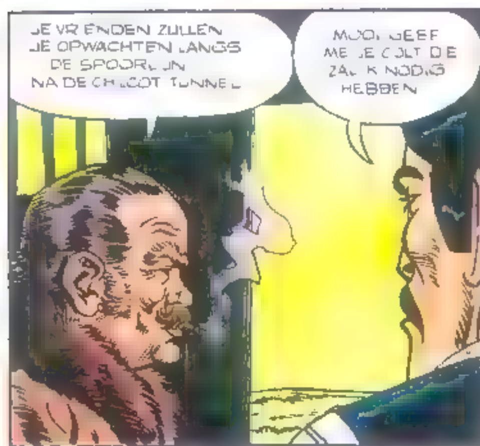

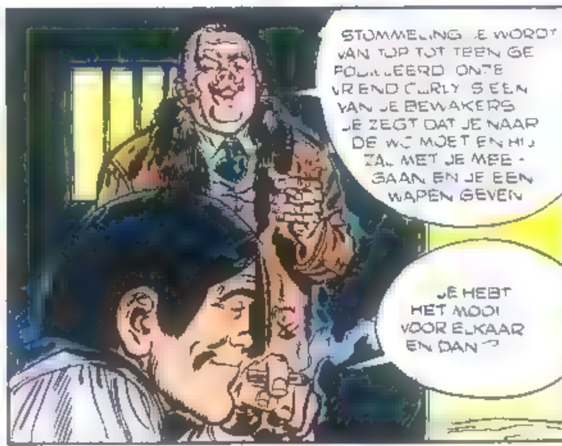
BLUEBERRY

HET IJZEREN PAARD

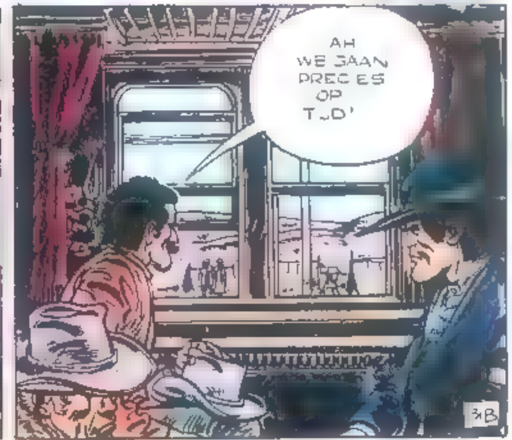

WORDT VERVOLGD

wat is voetbal?

Voetbal? Da's tweeëntwintig man die op een weiland achter een bal aanhollen zegt de een. JIJ WEET BETER! Jij kent namen: Cruyff, Hasil, Seeler, van Hanegem en tientallen meer. Jij waardeert een flitsende solo-doorbraak of een spectaculaire redding van de keeper. Jij maakt je kwaad over een unfaire tackle.

maar weet je het fijne van voetbal?

Het fijne van voetbal? Da's nou 's precies weten wat het verschil is in speltype tussen elftallen uit Oost-Europa, Engeland, Spanje en Nederland. Da's mèèr kennis hebben van techniek en tactiek; inzien hoe ongelooflijk belangrijk de beslissingen van een coach zijn. Kortom: àlles weten van wat er ook buiten de vier lijnen gebeurt.

meer weten is meer genieten

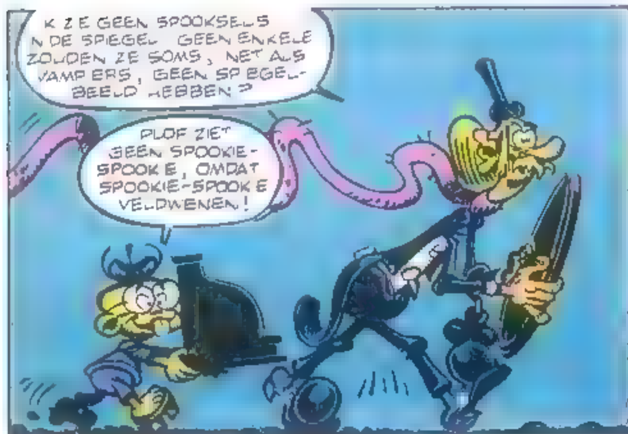
Daarom is het nieuwe boek in de EUROPA CUP-serie, dit wordt alweer het tiende deel, geheel gewijd aan de geheimen van de voetbalkennis. Anders dus dan andere jaren. Net zo goed, dat wel. 't Zal wel weer net zo snel uitverkocht zijn als vorige jaren. Daarom deze wenk voor de èchte voetballiefhebber: een snelle dribbel naar de wederverkoper van dit blad. Volgende week heeft hij EUROPA CUP 1971 bij zich!

Zie jij de wederverkoper niet, bestel dan per briefkaart bij de Geïllustreerde Pers N.V., Postbus 497, Amsterdam
Het boek wordt dan spoedig bij je thuisbezorgd

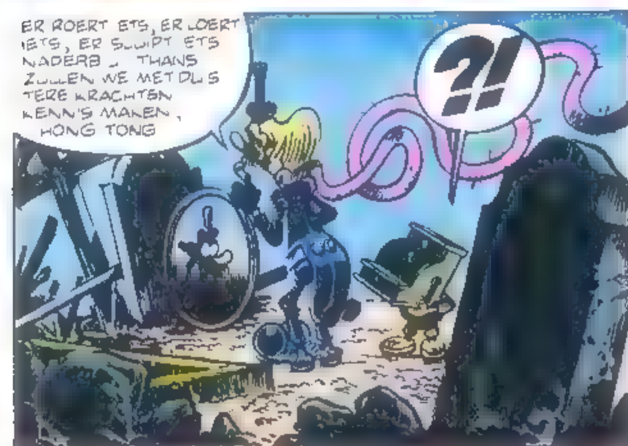
AMBROSIUS

D T S EEN GUNSTIGE PLAATS OM DE HEKSEN-BEZWERING NIEUW LEVEN IN TE BLAZEN..

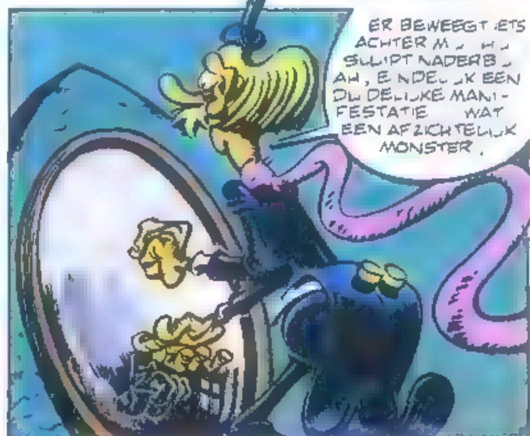

en de HEKSEN

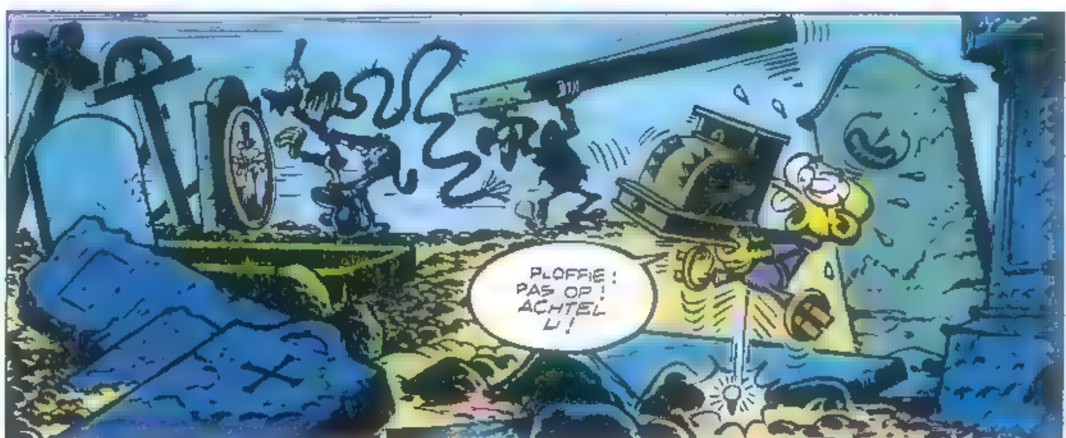
DOOR: GIDEON BRUGMAN
TEKST: L. HARTOG VAN BANDA

Volgens doctor Faustus beconcurreert Ambrosius de zwarte cirkel. Dat is onduldbaar! De prof moet zo spoedig mogelijk verdwijnen

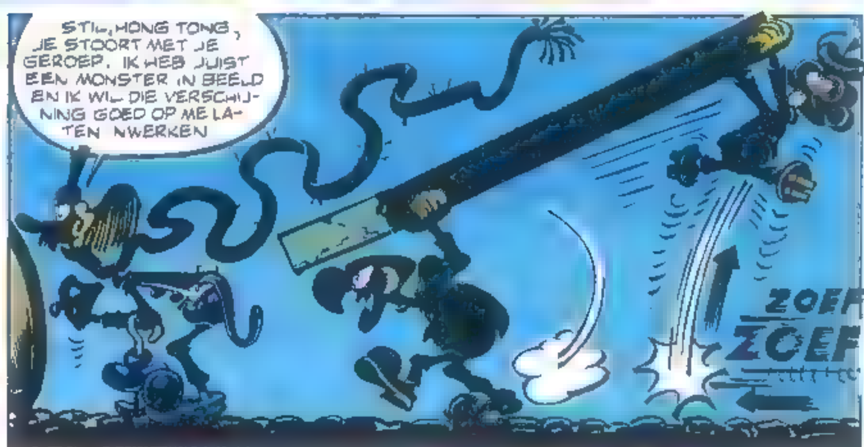

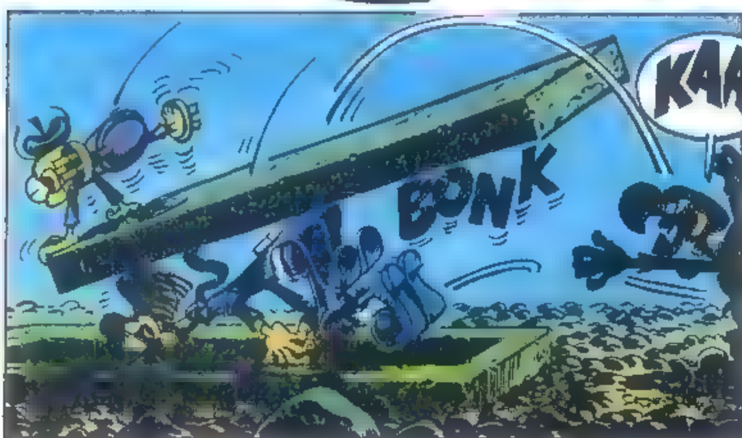

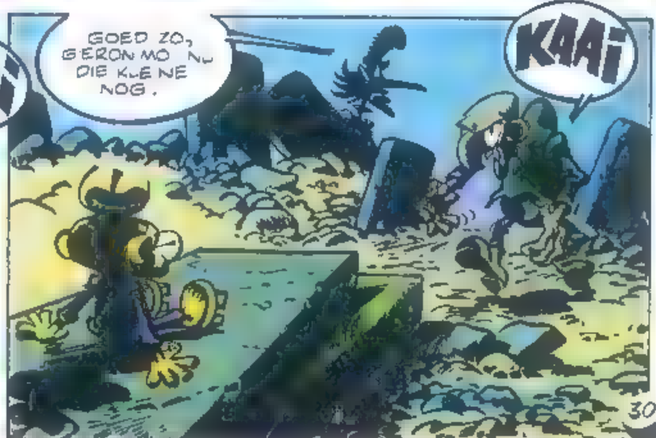

WORDT VERVOLGD

Variatie op Michael Strogoff

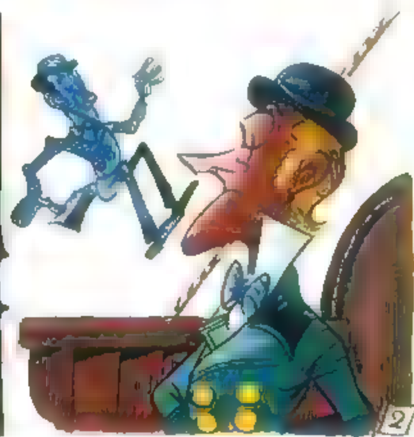

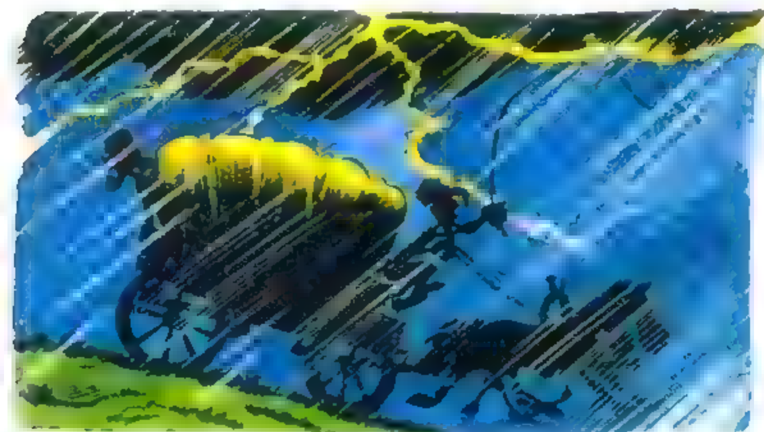
Code 24C/11 Alleen te lezen door F-gekwalificeerden. Indien niet aanwezig door R. Rapport van Q31/USSR Afdeling IV van het Politburo koesterde zeer terecht geen verdenking jegens Blount en Jolivet Partijchef B onski (bij ondergeschikten bekend als Het stofdoekje van het Rode Plein en bij onze dienst als De moker van Siberië) maakte hen uit voor bourgoisienieuwtjesjagers in dienst van westerse boulevardpers, maar bureau G van NASJA, organiseerde bijeenkomst geheimheidsgraad P, waarbij kolonel Gronksjon, zich onder onderkin krabde en man in uniform van Huzaren van Borelski (3e klas luitenant met insigne lichte cavalerie) opdracht kreeg voornoemde Blount (Harry) en Jolivet (Alcide) te „volgen". Adjudant op achtergrond verbleekte. Gronksjon (bij ondergeschikten bekend als Moker van Siberië en bij ons als Kinnetje) draaide zich om en verliet vertrek. Huzaar kreeg van adjudant wachtwoord en opdracht in details

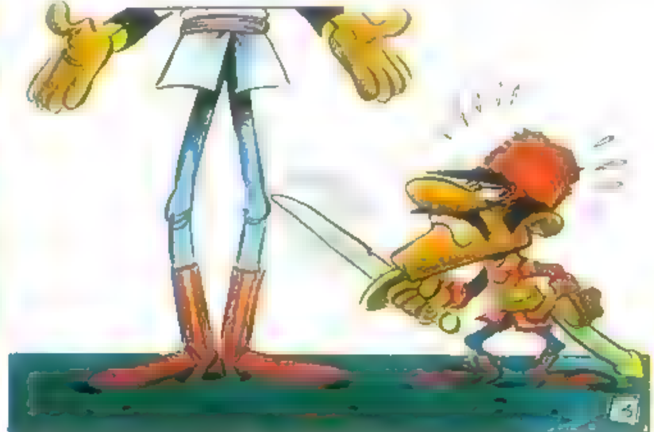

Ervaren toneelmeester van NASJA vermomde binnen twintig minuten huzaar (naam nog steeds onbekend) onherkenbaar en volledig. Man steekt „bonbon" onder tong hetgeen volgens waarnemingen van 007 op zeer geheime en van gevaarlijkheidsgraad 8 zijnde opdracht duidt. Vertrekt met Trans Siberië Express van 16.24 uur. Keuze van coupé lijkt toevallig. Meisje tegenover hem geeft geen blijk van herkenning of verstandhouding. Andere passagiers te verwaarlozen. Blount en Jolivet zeer waarschijnlijk latere trein genomen. Man spreekt meisje aan in Engelse taal met Liverpoolaccent. Zij antwoordt in Witgrijs-Russies dat haar naam Nadine is. Is dit wachtwoord? Verzoeke onmiddellijke verificatie op afdeling Wachtwoorden achter gordijn. Spion onderbreekt treinreis voor boottocht met Wolga IV. Aan boord zijn inderdaad Blount en Jolivet. Deze onderbreken tocht. Bereiken zwemmend de kant. In Smolsk (ruim 300 km na afzwemmen B en J) × % ffl ffl r

Is vorig rapport goed ontvangen? Wilt u zo spoedig mogelijk goede kaart gebied zenden? Agendakaartje geeft onvoldoende aanwijzingen. Polit agent reist verder met trebl nska (zie Grote Winkler Prins onder TR, deel Poes-Ulevel). Lading bestaat uit Nadine en enige leeftocht. Tocht duurt negen dagen. Man is dertien minuten achter op tijdschema. Indien R. op tijd, loopt hij ontmoeting mis. Ontmoet tiende dag, na onweer in bergen bij Tsjad, contra-agent, gekleed als instructeur Tartaren Janinsk Frisko. Tocht heeft hem uitgeput. Wachtwoord is hem niet meer bekend. Kan ik hem wachtwoord mededelen? Wacht dringend op instructies! Vermoeden bestaat dat punt van zwaard bot maar giftig is. Waarschijnlijk geïmporteerde curare. Heb proef nog niet kunnen nemen. Spion verdedigt zich niet, heeft wel andere broek aangetrokken. Stuur roebels. Dollars onbruikbaar. Broek plooihoudend, handelsverdrag Rusland-Suriname reeds getekend?

door Jules Verne

Tekeningen: Henk Albers

Tekst: Jan van Gelderen

Is Jolivet volledig gescand? Werkelijk betrouwbaar? Bevindt zich op vriendschappelijke voet op vijandelijk terrein. Neemt paardrijlessen. Mag al met losse teugel. Heeft meegeholpen aan achtervolging Kremlinspion. Kan hem niet meer bereiken, lijkt mij beter hem niet meer uit mijn pakje te laten rollen, gaan er wel veertig uit, maar moet toch voorzichtig zijn. Achtervolging spion ging door moerassen. Paard van man uitstekende zwemmer. Waarschijnlijk training ontvangen van Cubaanse instructeur. Paard is van Zuidrussische ouders met vleugje Arabisch bloed. Enige Engelse bijmenging lijkt mij toch niet onwaarschijnlijk. Kan ik pil 0¼" tegen moeraskoorts gebruiken? Ben al aan 38 en twee streepjes. Waar blijft kaart? Wie moet ik volgen nu moeras tussen spion en Blount en Jolivet ligt? Kan niet riskeren Jolivet uit oog te verliezen vóór gerustStelling uwerzijds. Wat zegt PM? Niets waarschijnlijk. Heb nu 38 vier streepjes. Ziekenfondskaart vergeten.

Dat van PM was maar een grapje. Een Brits geheim-agent is ook maar een mens. Denk aan spanning waaronder werk gedaan moet worden. Blijf in afwachting verdere berichten seinen, gezien ernst van ontwikkelingen. Jolivet aanwezig bij voorgenomen martelingen moeder Kremlin-spion. Lacht niet. Waarom vertelt u me niet of hij werkelijk betrouwbaar is? Kremlinman goede opleiding, toont geen emoties bij martelingen. Ontvlucht via escape-route 1824. Nadine hoort werkelijk bij zijn dienst. Vergezelt hem onder andere naar door vrije tartaren gebrandschatte stad Tjetstjerkstrawdelsk (naam niet geheel duidelijk op agendakaartje, zend betere). Blij te horen 0¼" cyaankali. Heb niet gebruikt. Paard waarvan sprake in vorige rapport in moeras verdronken. Heb namens Draverijvereniging afdeling Kent laatste saluut gebracht. Verzoeke secretaris DV Kent in te lichten. Reserveer 1 pagina clubblad DV Kent voor verslag.

Vervulling van mijn opdracht in kritiek stadium. Dollars blijken uitstekend betalingsmiddel. Klein Vrij Tartaartje door Kremlinman uitgeschakeld. Tartaar blijkt invasieplannen geruild te hebben voor westerse microcamera. Daarmee invasie verijdeld. Wat moet ik zeggen als gevraagd wordt waar dollars vandaan komen? Dringend instructie verzocht. Rol Harry Blount en Alcide Jolivet zeer onduidelijk. Houden zich afzijdig bij straatgevechten, maken geen gebruik van telegraaf. Zijn na aanvankelijke verkoeling volledig verzoend. Is Jolivet betrouwbaar? Knippert met rechteroog! Wachten is op vertegenwoordiger Bureau 29 Politbureau voor voltrekking huwelijksplechtigheid Kremlinman en Nadine. Wat is werkelijke identiteit van deze spion? Opleiding lijkt meer westers dan oosters. Wil praten over bevordering. Pil 0¼" in lunchtrommeltje gebarsten. Schakel chemisch lab in. Verzoeke dringend instructie.

LUCKY LUKE

TEKST: GOSCINNY
TEKENINGEN: MORRIS
VERTALING: MYRIAN GIANOTTEN

APACHE CANYON

Lucky Luke wordt tijdens 'n vredesmissie door Patronimo geangengenomen en ontsnapt dank zij Jolly Jumper aan 'n 'zoete' dood...

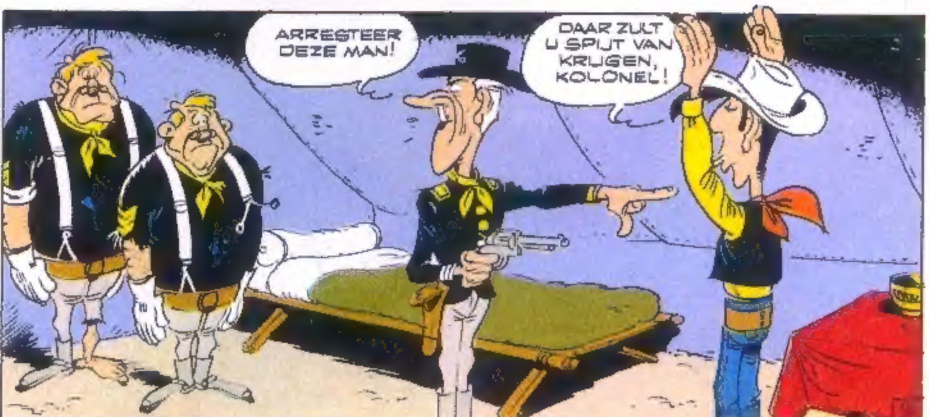

LUCKY LUKE 3

TEKST: GOSCINNY
TEKENINGEN: MORRIS
VERTALING:

APACHE CANYON

